

KALIMERA

průvodce světem cestování a vybavení

3/4 zdarma

Bike circus | Autem pouští | In-line v bývalé NDR | Ekotrekky v Laosu | Tibetská víza | Norskem levně

květen – srpen

2008

Informace z druhé ruky

Thomas Kohnstamm, autor turistických průvodců, napsal knihu, v níž kritizuje poměry v nakladatelství Lonely Planet. Navíc otevřeně přiznává, že některé informace si do průvodců vymýšlel a na popisovaných místech ani nebyl. Když prý nedostal dost peněz na cestu do Kolumbie, použil informace od své tehdejší kolumbijské přítelkyně.

šlve tě tvoje
kolej?

zkus jiné bydlení

kolej.cz

Vesmírný turismus

Strávit dovolenou ve vesmíru mohou už i čeští turisté. Cestovní kancelář Typ u nás začala v dubnu prodávat „vesmírenky“ americké společnosti Virgin Galactic. Jeden takový výlet trvá dvě hodiny (z toho pět minut stráví turista ve stavu beztlíže) a stojí 3,2 milionu korun.

Kalifornie žije opět zlatem

V Kalifornii vypukla po 160 letech druhá zlatá horečka. Stoupající cena vzácného kovu přiměla tisíce lidí opustit svá zaměstnání a zkoušet štěstí v tzv. Zlatém pásu. Na tomto 320 km dlouhém území mezi pohořím Sierra Nevada a dálnicí č. 49 je prý dodnes vytěženo jen 10 % zlata.

Není smrček jako smrček

Vědci objevili v Evropě nejstarší stromy světa. Smrky ve skalách na švédsko-norských hranicích vyrůstají z kořenů, které zde zapustili jejich předci už po skončení doby ledové, tedy zhruba před 8000 lety. Doposud se za nejstarší stromy považovaly 4700leté borovice z White Mountains v Kalifornii.

Cyklostezka Praha-Paříž

V Norimberku byla 12. dubna 2008 slavnostně otevřena nová cyklostezka. Jedinečnost této trasy spočívá v její délce 1500 km a v tom, že propojuje tři evropské státy – Česko, Německo a Francii. Při cestě z Prahy prochází Plzní a Střibrem a českých 228 km zakončuje na hraničním přechodu Železná-Eslarn jižně od Rozvadova. Dále pokračuje přes Norimberk a Štrasburk až do Paříže.

Hedvábná stezka vlakem

Do konce roku 2008 by měly být zprovozněny železniční linky, které propojí Evropu a jihovýchodní Asii. Tahle nová jižní trať (vedle severní Transsibiřské magistrály) částečně kopíruje starou Hedvábnou stezku a po 10 000 km končí v daleké Bangladéši. Cesta z Prahy by tímto způsobem přepravy trvala tři týdny.

Nové národní památky ČR

Seznam národních kulturních památek ČR se na konci dubna 2008 rozrostl o 29 položek. Vedle Karlštejna, Vyšehradu nebo korunovačních klenot se nově mezi české národní bohatství řadí vodní elektrárna v Třeštině z 20. let 20. století, Rudná věž smrti v Ostrově nad Ohří, připomínající politické oběti komunistického režimu, nebo Dolní Věstonice, coby významné naleziště pozůstatků starší doby kamenné

Plavba kolem světa

Zažít velké a opravdové dobrodružství v dnešní postmoderní době není nijak složité. Stačí špetka fantazie a hodně výřečnosti při shánění sponzorů. Za jejich peníze s náležitou reklamou pak zdoláváte hory, oceány nebo póly (škoda, že jsou jen dva). Nebo si všechno odedřete sami. Potkáte ty správné lidi, nadchnete se společným cílem, třeba si postavíte loď a pak na ní obeplujete svět.

Lidé na palubě

V roce 1995 začal jeden z nejkušnějších mužů českého námořního jachtingu Rudolf Krautschneider, člověk charismatický a mimořádný ve všech ohledech, stavět repliku Magalhãesovy plachetnice Victoria, která v 16. století jako první obeplula svět. Vykašlal se na pracné dobývání sponzorských peněz a na celý projekt šel od lesa. Doslova. V Orlických horách koupil kus lesa,

pokračování na str. 8

Victoria v celé své kráse ve vodách Atlantského oceánu.

Foto: Tomáš Brabenec

Trail running ve Walesu

Přeložit termín „Trail running“ dost dobře nelze. Každý si tento pojem vykládá po svém. Pro mě to není ani orientační ani přespolní běh nebo maraton (takový, jaký jej zná většina lidí). Nejpresnější překladem je asi „běh po horské pěšině“, i když ani vyšlapaná cestička není podmínkou takového běhu. Je to vlastně nádherná svoboda utíkat si po hřebenech, a když se mi líbí třeba vedlejší hřeben, tak si vybrat i jej. Přitom je to jednoduchý až primitivní sport, při kterém je každý omezený jen svojí fyzikou.

Ideální terén na trail running ve Walesu.

Foto: Karel Cvalin

Začátky terénního běhu

Běhání jsem v Čechách považoval spíš za trénink k jízdě na kole atd. Zkrátka když je člověk fit, tak si veškeré sportovní aktivity dokáže užít lépe. Ať už se jedná o extrémně náročné závody nebo týdenní vandrování po Šumavě. Když jsem se přestěhoval do Anglie, nehodlal jsem se sportu vzdát ani zde. Ovšem přivést si sem všechno to vybavení, které ke svým aktivitám používám, není úplně levné, navíc bych to patrně vezl i zpět. Začal jsem tedy běhat. Obecní park se mi však brzy okoukal, proto jsem vyrazil do blízkého okolí. To jsem po čase shledal také nudné, možná nepřehledné. Síť místních „Public footpaths“ je sice hustá, ale zároveň špatně značená. Člověk, který to tu nezná, se musí neustále zastavovat a kontrolovat mapu. Postupem času jsem tedy začal jezdit do odlehlejších míst a svoje tréninky jsem podnikal na úpatí Peak Districtu v centrální Anglii. Čím víc jsem toho měl naběháno, tím víc jsem si troufal z hlediska profilu a délky trati. Také jsem si uvědomoval, že tréninky se pro mě stávají spíše výlety. Začal jsem si s sebou

pokračování na str. 3

Ekologické cestování v Laosu

Monzunové deštěné pralesy v Laosu jsou pokládány za jedny z nejzachovalejších tropických ekosystémů v jihovýchodní Asii. Rozšířené ekoturistické projekty, spojující turistiku s ochranou životního prostředí, sem přitahují mnoho baťůžkářů a nezávislých cestovatelů. Ti se s místními průvodci mohou vypravit na trek i do těžko přístupných míst pralesa.

Ekoturismus

V Laosu začíná ekoturistika v posledních letech obrovský boom a tento trend je podporovaný i vládou. Ekoturistický cestovatel může objevovat nejen krásy přírody a tradičního života místních obyvatel, ale zároveň je veden k odpovědnému chování, ochraně životního prostředí a snaze minimalizovat nepříznivé dopady svého pobytu v přírodě. Přinášá také ekonomické výhody místním obyvatelům.

Průvodce by měl pocházet z řad místní komunity nebo etnické menšiny. Část vašich peněz za několikadenní trek by měla získat komunita, jejíž členové vám na trase připraví oběd nebo vás ubytují ve své vesnici v tzv. „homestay“. V některých případech jde určitá částka i na údržbu národního parku či rezervace. To ale neplatí vždy – některé laoské společnosti provozují pod nálepkou ekoturismu klasický komerční turismus a peníze plynou do kapsy jen jim.

Přikázání průvodci

V Laosu neexistují turistické mapy ani značky a pohyb v laoských horách je bez průvodce zbytečně riskantní, ne-li nemožný. V Laosu byl shozen největší počet bomb ve válečné historii USA. Následky nejsou dosud odstraněny a některé oblasti jsou stále rizikové z hlediska nevybuchlých min. Turista by měl při pohybu v pralese dbát zvýšené

opatrnosti. Do některých, v minulosti nejvíce postižených lokalit na východě země, je nutné získat povolení a pohybovat se zde pouze s doprovodem. Všichni poskytovatelé ekotreků zajišťují tyto místní průvodce, ale jejich jazykové i odborné znalosti se značně liší.

Agentury nabízející ekotrekky

Není pravidlem, že čím je cena ekotrekku vyšší, tím kvalitnější služby agentury poskytují. Obecně však platí, že čím více lidí vyráží na trasu s vámi, tím cena na osobu sice klesá, stejně tak ale i celkový dojem z treku. Prakticky po celém území operuje společnost Green Discovery, jeden z nejznámějších a nejoblíbenějších provozovatelů ekoturismu v Laosu. Výhodou je, že ji najdete prakticky všude, kde je co objevovat, nevýhodou

pokračování na str. 3

EDITORIAL

Píšete si na svých cestách deník? A nenapadlo vás náhodou vydat z takové cesty, ať už kolem světa, nebo na vrcholy všech kontinentů, knihu? Koho by to nenapadlo. Takových je spousta, ale jen těm nejdůležitějším se to skutečně podařilo. Ano, kromě svědomitého zapisování příběhů na cestě je třeba kuráže na to, aby kniha o splnění snů jedné nebo více osob, vyšla. Přinášíme vám v tomto letním dvojčísle 3 knihy, které vydali nezávislí cestovatelé, většinou na vlastní náklady. Proč to dělají, proč investují peníze, práci a čas do takové věci, jako je vlastní kniha? Určitě si myslí, že právě jejich cesta byla něčím výjimečná. Možná právě oni věří, že ta jejich kniha se bude prodávat. Ale hlavně, právě oni to dokázali! Většina jich skončí jen u nápadu. Pokud si na knihu netroufnete, pošlete nám alespoň kousek své cesty. Rádi vaše zkušenosti předáme dalším cestovatelům. Pravidla zasílání příspěvků do Kalimery čtete na www.kalimera.cz.

Kateřina Sekyrková

SOUTĚŽ

o 1000 Kč

na nový stan zakoupený do 30. června 2008 na Výstavě stanů v Letňanech

Odpovězte správně a nejlépe dle svého svědomí na následující otázky a pošlete nám své odpovědi do 28. června 2008 na email: redakce@kalimera.cz předmět: Smetana na stan. Ze všech došlých správných odpovědí budeme každý týden losovat jednoho výherce, takže čím dříve odpovíte, tím máte větší šanci na výhru! Začínáme 15. května 2008 a končíme 25. června 2008, soutěž má tedy 6 výherců!

1. V rámci výstavy stanů probíhá také prodej nového sportovního a outdoorového zboží, avšak staršího data výroby, se slevou až 60 %. Jak se tomuto obchodu říká?

- a) vše za 500
- b) akční outdoor
- c) Outdoor-Outlet

2. Kolik stanů bylo loni postaveno na ploše výstavy stanů v hale letňanského výstaviště?

- a) 50
- b) 120
- c) 230

3. Jak se říká místu na výstavě stanů, kde si lze před koupí vyzkoušet spacák a karimatku na vlastní kůži?

- a) noclehárna
- b) relaxační místnost
- c) spacákové ležení

4. V jaké ulici u Václavského náměstí sídlí Holan sport?

- a) v Polské 18
- b) ve Varšavské 18
- c) v Krakovské 18

5. Vaše celé jméno a kontakt na vás (adresa, e-mail, příp. telefon) - výherce budeme identifikovat dle OP.

NA KAJAKU K MOŘI

Nápad na tento vodácký výlet, tak trochu inspirovaný povídkou „Jak jsem se učil plavat“ od Šimka a Grossmana, jsem dostal už během prváku na střední škole. Postupně získával konkrétnějších představ, ale i upadal v zapomnění. Když jsem si časem koupil mořský kajak, už jsem věděl, že do Hamburku pojedu.

Vybavení

Večer jsem „zakotvil“ kajak v chodbě a začal k němu snášet veškeré věci, které jsem zařadil do kategorie „nezbytně nutné“. Do ní patřilo i všechno jídlo na cestu, laminát na opravu lodí a množství užitečného nářadí, oblečení, včetně dobře zabalených „slušných“ kalhot a trika na zpáteční cestu stopem, benzinový vaříč a „rybářské“ náčiní. Abych mohl víko od kufru vůbec zavřít, musel jsem vyměnit stan za kus igelitového rukávu a navíc vodě odolné věci umístit jen pod sedačku. Ještě bylo nutné vyměnit plastové pouzdro, ve kterém se otáčí kormidlo, za mosazné. Teď po výměně a řádném zalepení loď bezpochyby přežije.

Den 1.

Nahodím kajak na podvozek a vyrazím k touškovskému jezu, tedy ve Městě Toušk. Cesta po silnici je snadná, ale v okamžiku, kdy potřebuji kajak přenést přes kamení na břehu řeky, narážím na problém. Loď spolu s věcmi váží téměř 50 kg a přenášení v jednom se zdá být nemožné. Pro tentokrát mi pomůžou dva rybáři. Když je loď na vodě, usedám a vychutnávám první metry své cesty. Ono vychutnávání narušuje jen představa, kolik jezu mě ještě čeká. Do večera nestihnu dojet dál než do Plzně, kde ve Štruncových sadech „stavím“ poprvé svůj igelitový přístřešek. Celou noc spí.

Den 2.

Ani ráno déšť neustává a je celkem zima. To mi však starosti nedělá, protože se pod „šprajdou“ rychle zahřeji a po vplutí do Berounky se těším z vysokého stavu vody. Tato radost mi vydrží až do oběda, kdy nestihnu objet v zátočině spadlý strom. Poprvé a naposledy vystupuji z lodí uprostřed řeky. Otočit loď mi trvá dost dlouho, což poukazuje na technický nedostatek – netěsnost víka od kufru. Dlouho suším, nebo spíš ždím svoje věci a ukládám je zpět do lodí. Některé z nich už do konce mého putování neuschnou. Večer dojíždím na Libštejn, kde zůstávám přes noc. Když večer ulehám do promočeného spacáku, dávám si předsevzetí vícekrát se nepřevrátit. Víko je dobré tak akorát na to, aby do kufru nelezly myši!

Den 3.

Ráno dlouho zápasím s vaříčem. Několikrát ho rozebírám, čistím a profukuju, než se konečně určí hořet. To už ale hlad sám odezněl a odjíždím bez snídaně. Dopoledne utrpím velkou ztrátu – špatně přivázaná kolečka na přídi lodí se při průjezdu peřejemi uvolňují a než stihnu cokoli udělat, mizí pod hladinou. I s kolečky bylo překonávání jezů noční můrou, co teprve teď.

Den 4.

Dnes se udělalo po třech deštivých dnech hezké počasí. Kolem poledne doplouvám na soutok s Vltavou a projíždím Prahou. Zkouším „svá“ první zdymadla a doplouvám pod Karlův most. Nikdy jsem netušil, jak veliké tu můžou být vlny. Je o metr více vody. Nakonec obhlížím snad 100metrovou šlajсну, která je na svém konci nepřátelsky zvlněná. Navíc řeku lemují vysoké nábřeží, ale není jiná možnost, zdymadla se opravují. Rozjíždím se a užívám si parádní sjezd! Do Troje doplouvám po páté hodině. Právě ukončili provoz zdymadel. Na sportovní kanál si se svojí kocábkou netroufám. Vyndávám proto obsah celého kufru a postupně vše přenáším. Ještě stihnu dojet do Dolan, kde mě vítá

pokračování na str. 7

Itálie levně a rychle

Itálie je pro Čechy snadno dostupná země, skrývající neuvěřitelné bohatství lákadel. Na vyspělé západní zemi je překvapivě levná, co se týká dopravy i stravy. A na poněkud „italské“ chování místních obyvatel si prosím nakonec zvyknete.

Letadlo versus autobus

Přestože na dvoutýdenní vánoční výlety „za teplem“ se vydáváme již mnoho let, teprve letos jsme si mohli dopřát komfort do Itálie odletět. Levnou zpáteční letenku za 1800 Kč jsme sehnali jen do Říma, zatímco naším cílem byla jednoznačně Sicílie. Letadlo nás dopravilo do Říma za hodinu a půl, což nutí ke zvážení, zda má ještě vůbec někdy cenu uvažovat nad cestou autobusem. Ten totiž zvládne dvakrát dráž a patnáctkrát pomaleji!

Italské letiště

Letiště Řím-Fiumicino sice vypadá moderně, ale návštěvník ihned pozná, že přiletěl do Itálie. Místo toho, abychom přijeli až k terminálu, zastavujeme na letištní ploše, projíždíme se autobusem a pak čekáme v přeplněné hale před pasovými kontrolami. Ty trvají překvapivě dlouho na to, že se příslušný úředník do většiny pasů ani nedívá. Na druhou stranu prostory letiště jsou příjemné, odbavení zavazadel rychlé a mezi terminály, parkovišti a nádražím vede pozoruhodný systém krytých mostů vybavených jezdci chodníky, kterých si do sytosti užíváme.

Jak přelstít drahé vlaky

Z letiště do města Řím jezdí pravidelně rychlík Leonardo Express i pomalejší regionální spoje. Za lístek na Leonardo dáte 11 euro, za regionální vlak 5,5 euro. To sice není závratná suma, ale je evidentní, že trasa na letiště je oproti běžnému regionálnímu spoji na stejnou vzdálenost několikanásobně předražená. My jsme přišli na to, jak ušetřit: chcete-li se dostat levně do města, kupte si za 1 euro lístek do příští stanice jménem Parco Leonardo (kde sice nemusíte vystoupit, ale dá se tady levně nakoupit). Odtud odjedete za další euro do některé z blízkých stanic, např. Fiera di Roma, a pak už lze cestovat na přestupní MHD lístky systému Metrebus, které se vám jistě vyplatí pro další jízdu po městě. Neocenitelným pomocníkem v tomto konání vám budou žluté samoobslužné automaty. Ty mluví, narozdíl od drtivé většiny zaměstnanců železnice, i anglicky a umožňují vyhledat spojení a koupit lístek odkudkoliv kamkoliv pomocí velmi jednoduchého systému. Jeden takový automat najdete i v odjezdové hale na letišti. Ale nezapomeňte si před nástupem do vlaku lístek označit!

Honza Ebr

související články

- Jak se stopuje trajekt
- Autobusem do Švédska
- Cesta z Řecka za všechny prachy

➤➤➤ www.kalimera.cz

doprava

Tibetské lapálie s vízy

Na podzim jsme s kamarádem absolvovali poznávací cestu kolem Himálaje. Po příletu do Pekingu nás čekaly dva měsíce na trase Tibet, Nepál a Indie. Jako nezávislí batůžkáři si na cestách vyřizujeme vše sami, pokud je to v našich silách. Ale i přes spoustu zkušeností z dřívějška pro nás byla Čína bez znalostí domácího jazyka velkým cestovatelským oříškem.

Novinka bez informací

V Pekingu nás čekalo vyřizování víz do Tibetu a jízdenek do jeho hlavního města Lhasy. Vše se dá v dnešní době zajistit přes internet, přesto nás lákala možnost vyzkoušet si to na vlastní kůži. Dočetli jsme se, že před dostavením nejvyšší železnice světa sahající do výšky kolem 5100 m n. m., potřeboval turista víza do Tibetu předem. Jak je to ale po dostavbě železnice, jsme se v žádném průvodci nedozvěděli a internet nám nabízel jenom odkazy na agentury, které by vše vyřešily za nás.

Tibet – Lhasa.

Foto: Daniel Soukup

Vízový kolotoč

V Pekingu jsme tedy nejdříve začali shánět lístek do Lhasy a doufali, že se zároveň dozvíme i něco o vízech. Na hlavním vlakovém nádraží plném cvrkotu, lidí, přepážek a čínských nápisů, nás po dlouhém bloumání a vyptávání odkázali na přepáž-

až tři dny. Zaplatili jsme tedy každý asi 1500 Kč a dostali pak kopii originálu s vizečkou cestovní kanceláře ve Lhasě, na kterou jsme se po příjezdu měli obrátit. Připadalo nám to trochu divné, ale konečně jsme měli vše potřebné a mohli jsme vyrazit.

Jak ušetřit v Norsku

Cestu do Norska na kole „na těžko“ jsem podnikl se svým kamarádem, a protože jsme oba zdatní jedlíci, řešili jsme dost zásadní problém: jak budeme v Norsku nakupovat potraviny, když je tam tak draho?

Třicetikilový náklad

Některé potraviny jsme koupili u nás. Těstoviny a rýže jsou v Norsku skoro stejně drahé jako v Čechách, ale dost podstatné rozdíly jsou u tatranek, čokolád a jiných podpůrných výrobků, které nám měly pomoci zdolat norské kopce. Nakoupili jsme tedy 200 tatranek (dvě pro osobu na den), vločky, rozinky, sýry a vysočinu na první dny. Dohromady se jednalo asi o třicet kilo proviantu.

Živobytí z plechovek

Po příjezdu do Norska jsme byli oba nemile překvapeni, jak je tu opravdu draho. Chleba tu stojí 10–25 norských korun, tedy v přepočtu asi 30–75 Kč. První dny byly hodně finančně náročné a měli jsme strach, že nebudeme mít ke konci cesty za jídlo čím platit. Ale přálo nám štěstí. Potkali jsme cyklocestovatele z Moravy, který vzl na řídítkách igelitky plné plechovek a PET lahví. Vysvětlil nám, že sbírá plechovky, které pak vrací, a z toho má peníze na další cestování. Dále nám řekl, že všude je chleba kolem 10–25 NOK, ale v obchodech REMA 1000, RIMI a Kiwi je chleba za 4 koruny a je stejně dobrý jako ten náš. Protože ale chutná i Norům, musíme si ráno pospíšit.

Kolem jedenácté už taky může být vyprodaný. Podobná situace je i u sýrů, mléka a určitě i jiných výrobků. Oba jsme nevěřili svým uším. Hned po našem rozloučení jsme začali očima šmejdít po příkopech a hledali odhozené lahve. Nakonec našli starou plechovku od Coca Coly a spěchali jsme ji vrátit. Hned v prvním obchodě nám ji paní vzala a dala nám za ni 1 norskou korunu. Za dvoulitrovou PETku jsme dostali 2,5 NOK.

Královské hostiny

Naděni úspěchem jsme zbytek cesty hledali další a další plechovky. Díky nám byly příkopy na trase Oslo – Andalsnes – Kristiansand – Oslo čisté. Povedlo se nám nasbírat kolem 400 norských korun a náš rekord byl 75 NOK za den. Denně jsme utratili 15 NOK, takže od té doby jsme si žili jako králové. K večeri se místo těstovin objevily několikrát párky a na náš jídelníček zavítalo i mléko.

Jiří Bošek

NEJVĚTŠÍ

NÁKUPNÍ RÁJ NA STANY

Camping Market
Palackého 615
tel.: 481 641721-2
fax: 481 641723
512 51 Lomnice nad Popelkou
www.campingmarket.cz

 JUREK S+R
VYBAVENÍ DO PŘÍRODY

široká škála stanů - spacáky
- samonafukovací karimatky -
pláštěnky - turistické oblečení
nepromokavé návleky -
obaly na batoh - multifunkční
ručníky - lavinové sondy

www.jurek.cz
556 850 032 / info@jurek.cz

**Lidé sněte...
...v pohodlí
je to snadné!**

Samonafukovací karimatky

Vančurovo nám. 309, Hradec Králové
Tel.: 495 221 475

www.yate.cz

PŘES HORY A DOLY

Překonávat kopce a hory se dá několika způsoby. Můžete se jen tak po práci procházet, jít natěžko s batohem několikadenní přechod či zakousávat se do ledovců s mačkami na nohou a lyžemi na zádech. Ať u je váš styl jakýkoliv, respekt k místní přírodě je na místě a pokud si toho nejste vědomi, zavítejte do laoských kopců. Budete-li mít štěstí, okusíte ekotrek na vlastní nohy i žaludek.

Ekotreky v Laosu

pokračování ze str.1

je vysoká cena. Ta však nezaručuje, že průvodce mluví plynně anglicky a je schopen odpovědět na zvědavé dotazy cestovatele. Kladnou stránkou Green Discovery je i velká nabídka treků a jiných outdoorových aktivit a také ochota vyjít vašim potřebám vstříc. Další relativně kvalitní společností je Tiger Trail. Kromě nich nabízí ekoturistické treky

Homestay na ekotreku v Laosu.

Foto: Lenka Sobotová

i vládní agentura National Tourism Authority Lao, podporovaná organizací UNESCO. Její průvodci jsou absolventi několikaměsíčního školení UNESCO a předností zůstává i cena, mnohdy až poloviční ve srovnání s jinými agenturami. Navíc si můžete být jisti, že účastí na tomto projektu podpoříte místní komunitu a průvodci jsou opravdu příslušníky etnických menšin. Na druhou stranu není lehké aktivitu této agentury vypátrat.

Ekojidelníček

V ceně většiny treků je strava, pitná voda a ubytování v místních komunitách. V průměru tři litry vody na den si nesete sami, proto je dobré s tím počítat při balení batohu. Jídlo nesou průvodci a jeho pestrost se odvíjí od lokality a vybraného treku. V jídelníčku nechybí tzv. „sticky rise“. Takle rýže se dostatečně lepí, takže se jí rukama uválená do malých kuliček s různými přílohami, nebo i bez. Pitnou vodu na další dny získávají průvodci každé ráno převařením, což může způsobit výraznou kouřovou příchuť.

Jedinečná laoská příroda

Během několikadenního ekotreků jsme zčásti obešli jednu z nejkrásnějších a zároveň největších oblastí deštných pralesů – národní přírodní rezervaci Nam Ha v provincii Luang Nam Tha. Turistům je prakticky nepřístupná a nám se mnohokrát otevřely nádherné pohledy na opravdu nedotčené pralesy. Pobyt v laoských horách patří k nezapomenutelným zážitkům. Vnímavý cestovatel se však neubrání otázce, zda přes všechny zásady takových ekoturistických treků příliš nenarušuje klidný tradiční život místních obyvatel.

Lenka Sobotová

Nezkrácená verze článku je na www.kalimera.cz/laos.

Trail running ve Walesu

pokračování ze str.1

brát foťák a směřoval mé výběhy i k místním nejvyšším vrcholům.

Běžcův sen v Black Mountains

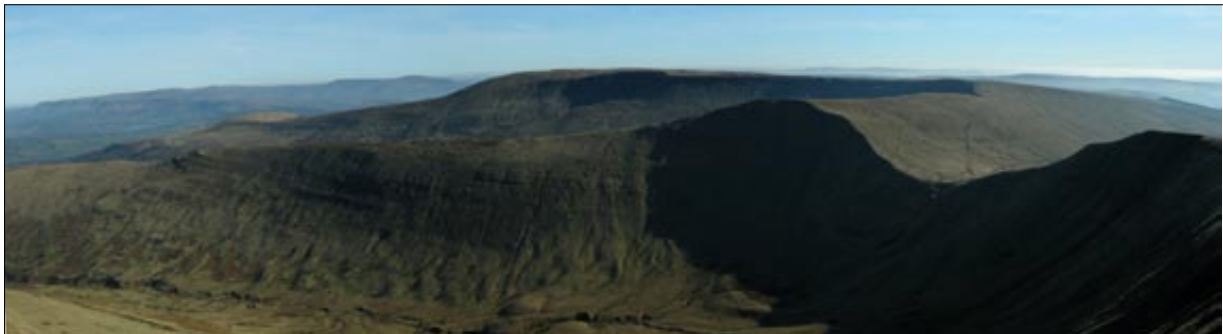
Na podzim jsem se přestěhoval do Brecon Beacon v jižním Walesu, čímž se má situace ještě zlepšila. Zdejší kopečky přímo vyzývají k výletům. Jsou porostlé trávou, někde dokonce vřesem. Jsou doslova protkané pěšinami, většinou vyšlapanými od ovcí, některé dokonce lidmi. Ty jsou pak zakreslené v mapě. Naopak některé z těch zakreslených se postupně vytrácejí a pak nezbyvá než utíkat rovnou za nosem. Přestože nejvyšší vrcholy nedosahují ani 900 m n. m., jsou holé. To v kombinaci s mlhou a silným větrem navozuje atmosféru hor. Vždyť se také tak jmenují – Black Mountains (východní část Brecon Beacon). Naopak za slunného počasí to jsou příjemné kopečky, které svádí k podceňování. Kdekdo by řekl, že to vlastně ani nejsou hory, a měl by možná pravdu. Přesto z některých míst lze vidět moře. Svoji odlehlost a častými změnami počasí tvoří nádhernou a členitou krajinu, kterou využívá britská armáda ke cvičením. Fforest Fawr (západní část Brecon Beacon) byl uznán jako geopark UNESCO v roce 2005.

Kouzlo a nebezpečí holých kopců

Pocity z ohromného prostoru, kterým pomalu proplováte, jsou nepopsatelné.

Stačí vyběhnout na jakoukoli vyvýšeninu a vybrat si svoji cestu. Samozřejmě je snadnější běhat po vyšlapaných cestách. Ty ovšem ne vždy vedou vašim směrem. Proto často doslova ztrácíte pevnou půdu pod nohama. Země je totiž dost vlhká,

počasím, přes náročnost, po můj fyzický i psychický stav). Víc než 20 km pro mě není nezdatelných, jen si to neužiju, spíš se trápím a vlastně nemyslím na nic jiného, než toho nechat.

někdy zapadnete až po kotníky do vody. Takový běh je vskutku náročný a určitě vyžaduje dobrou tělesnou kondici. Tak se nesmíte bát chytit zájce nebo dva. Obvykle si svoji trasu naplánuju doma nad mapou. Volbě trasy a vůbec okolnostem přikládám velký význam. Poměrně velké rozdíly v nadmořské výšce a především holé kopce vystavené větrům mají podstatný vliv na teplotu. Na místě se pak rozhoduju, zda třeba můj plán nebyl moc ambiciózní nebo naopak. Většinou ale jdu najisto a pouze v průběhu trasy trochu měním podle okolností (počínaje

Vybavení

Nechat běhání v polovině trasy si nemůžu dovolit, pokud nechci nocovat v elastákách někde na hřebeni. A tak je dobré odhadnout svoje schopnosti, možná se trochu přeceňovat, a také si nezapomenout do camelbacku vložit něco k jídlu. Preferuju teplejší oblečení, ale to je věc spíše individuální. Důležité je si své zkušenosti s vybavením sbírat postupně a ne slepě věřit radám ostatních. Člověk se musí také párkrát spálit. Hodněkrát jsem se už přecenil tak, že jsem byl rád, že vůbec jdu. Měl jsem řízen, byla mi zima, bloudil jsem... Ale to člověk nepochopí, dokud si to sám nevyzkouší. Já osobně během sám, připadám si svobodnější. Proto si s sebou vždycky беру mapu, GPS a telefon, někdy i nějaké oblečení navíc. Voda spolu s bahnem přispívají k rychlému opotřebení bot. Odhaduju, že mi jeden pár

bot vydrží tak 5 měsíců. Samozřejmě lze koupit speciální boty určené pro tento účel. Patrně vydrží víc, ale to, co jsem si já koupil, mi nevyhovovalo, proto jsem se vrátil k normálním kečkám a raději dávám pozor na uklouznutí, než abych trpěl, že mě tlačí pata. Navíc

jakákoli membrána logicky přispívá k pomalejšímu schnutí a v případě Brecon Beacon opravdu nezabrání namočení nohou.

Svoboda trail runningu

Kouzlu tohoto sportu jsem propadl vlastně až tady. V českých lesích to člověka zkrátka nenapadne. Nedostane tam dojem prostoru a svobody. Není to horší nebo lepší, je to jiné. Zdejší krajina mě sama nasměrovala tam, kde se tomu říká trail running, ale vlastně si tím ani nejsem jistý, protože jsem se nikdy nezúčastnil žádné soutěže, ani nejsem členem nějakého klubu. A popravdě, je mi to jedno. Možná právě tehle postoj mě dělá trail runnerem. Tím, kdo si volí svoji cestu.

Karel Cvalín

CYKLOBUSY

Po celé České republice jezdí nejen cyklobusy, ale ve velkých městech i tramvaje, které vyvezou vás i kolo do hor nebo k turisticky atraktivním místům. Jízdné v cyklobusech se řídí tarifem platným na autobusových linkách, příplatek za kolo je 15–20 Kč, kapacita autobusů bývá 15–25 kol. Konkrétní informace včetně jízdních řádů a rezervací najdete na uvedených webových adresách či telefonním čísle. Detailnější seznam najdete i na naší webové stránce www.kalimera.cz/cyklo.

Střední Morava

Okolí Olomouce

Autobus společnosti Connex Morava (tel. 844 555 888, www.connexmorava.cz) dopraví cyklisty z Olomouce do oblastí přírodních parků Sovinecko a Údolí Bystřice. Autobus je vyveze do zastávek Mutek, Huzová, Kněžpole a Stránské, které leží v nadmořské výšce 520 až 660 m n. m. Zpátky se mohou do Olomouce vrátit po sedmi různých značených cestách, zdatnější mohou pokračovat dál - cílová zastávka cyklobusu je až v Jeseníkách na Ovčárně, kousek pod vrcholem Pradědu. Cyklobusy jsou v provozu ve dnech státních svátků, o prázdninách denně, v červnu a září o víkendech. Kromě toho se obyvatelé Olomouce mohou vypravit od 22. 3. do 28. 9. 2008 městským autobusem č. 31 z Trznice na Svatý kopeček. Přeprava cestujících bez kol je možná jen tehdy, je-li autobus neobsazený.

Prostějovsko

Cyklisté mohou využít spoj z Prostějova přes Protivanov do Boskovic společnosti First Transport Lines (FTL - tel. 582 333 181, www.ftl.cz/bus/cyklobus.htm). Kromě letních prázdnin, kdy jezdí denně, jezdí cyklobus od května do konce září 2008 jen o víkendech. Cyklisté pomáhají při nakládce a vykládce jízdních kol, které si ve vozíku uzamknou vlastním zámek.

Cyklobus Slováckem

Společnost Krodos (www.krodos.cz) provozuje tři trasy cyklobusů v okolí Kroměříže, Vsetína a Valašského Meziříčí. Autobusy jezdí v období od 26. 4. do 21. 9. 2008 každou sobotu a neděli a o letních prázdninách i ve středu, čtvrtek a pátek. Ve dnech, kdy spoje nejjezdí, je možné si cyklobus pronajmout.

Slezsko a severní Morava

Jeseníky

V oblasti Jeseníků provozuje autobusová společnost Connex Morava (kontakt viz výše Olomouc) čtyři cyklobusové linky vedoucí na Jeseník, Vrbo pod Pradědem, Karlov i Ovčárnu. Autobusy nejsou vyhrazené pouze pro cyklisty, použít je mohou i turisté a ostatní cestující. Mezi jednotlivými linkami můžete přestoupit.

Beskydy

Cyklobusy v Beskydech provozuje opět společnost Connex Morava (kontakt viz Olomouc výše). V této oblasti existují dvě linky, které slouží jak pro cykloturisty, tak i pro ostatní cestující. Jsou v provozu od 10. 5. 2008 do 21. 9. 2008 o víkendech a státních svátcích, o letních prázdninách denně. Vypravit se můžete z Ostravy do Frýdku-Místku, Frenštátu pod Radhoštěm, Čeladné, Frýdlantu nad Ostravicí, Ostravice, Starých Hamrů, Bílé, Bumbálky, Horní Bečvy, Rožnova pod Radhoštěm a Frenštátu pod Radhoštěm. Druhá trasa je ve směru: Nový Jičín, Příbor, Kopřivnice, Frenštát pod Radhoštěm, Trojanovice, Ráztoka, Rožnov pod Radhoštěm, Dolní Bečva, Čarták, Velké Karlovce, Bumbálka, Bílá a Turzovka, která leží na Slovensku.

Severní Čechy

Jizerské hory

Dne 26. dubna 2008 byla zahájena už jedenáctá cyklobusová sezóna v Jizerských horách a autobusy ČSAD Jablonec n. Nisou (tel. 483 332 027, www.csadjablonec.cz) budou jezdit po stejných trasách jako dřív až do konce září. Trasa cyklobusu je: Jablonec nad Nisou, Turnov, Bedřichov a Liberec a zpět. Svězt se můžete o víkendů a o státním svátku. V červenci a v srpnu bude provoz rozšířen o víkendový spoj do Hamru na Jezeře a v pracovní dny o spoj do Bedřichova.

Děčínsko

Na Děčínsku jezdí kola ve vleku za autobusem zadarmo, a to až do konce října.

pokračování na str. 4

CESTY NA KOLE, KOLA NA CESTÁCH

Proč jezdit na kolo do zahraničí? Třeba kvůli tzv. singletrackům. Tyto speciální cesty pro terénní cyklistiku se začaly v USA stavět s příchodem horských kol. Jejich metodika je odvozena od způsobu, jakým se dřív stavěly stezky pro pěší a pro koně. Cesta o šířce do 1,8 m má přírodní povrch, nesmí nikdy stoupat víc než polovinu sklonu spádnice a úsek trasy by nikdy neměl mít celkový sklon větší než 15 %. Koruna stezky je celá zařízlá do svahu a mírně se v příčném směru sklání, aby odváděla vodu. Není potřeba zákazů a příkazů, cyklisté můžou jet pouze takovou rychlostí, která neohrožuje ostatní. Singletrack je levná varianta cyklostezek, představuje menší zásah do přírodních procesů - s věkem zraje a srůstá s přírodou. Nemusíte za těmito cyklostezkami jezdit do USA, najdete je i v Evropě.

Ráj bajkerů – bike circus Hinterglemm

Bike-circus jsou značené bikové trasy spojující rakouský Hinterglemm, Saalbach a Leogang. Hinterglemm u nás vyhrál díky tomu, že se z něj dá bikovat po úžasných singletrackách na obě strany údolí. Dnes již víme, že právě tady jízda na kole v přírodě nikomu nevdává, tady vedou stezky místy, na kterých jsou u nás zákazy, tady jsou příznivci freeride nebo crosscountry vítáni. Snad nevdává ani cyklisté přírodě – kravince na každém kroku byly jen důkazem toho, že příroda má poslední slovo. Následující popis jedné z nejkrásnějších pasáží této oblasti možná právě vám pomůže v rozhodování, kam letos na kola.

To nejlepší z Hinterglemmu

...Závěrečný úsek k více než 2000 m vysokému vrcholu Schattberg West už projíždíme opravdu horským terénem, kolem nás je jen kamení a žlutozelená tráva. Chata Westgipfelhütte je kousek před námi. Ještě několikrát šlápnout a jsme u ní. Ale samotný vrchol je o pár metrů výše. Nevzdáváme to a na nejvyšší bod, tedy do výšky 2095 m n. m., vyjíždíme vlastními silami. Nabízejí se nám nádherné výhledy dolů do údolí s malými domky Hinterglemmu a Saalbachu, na protější mohutné kop-

ce s bílými vlnkami cest a miniaturními staveními, na masivy za nimi, na blízký Schattberg Ost i na jih na Hochkogel. Tam někde dál za ním je Grossglockner, ale tak jasno, abychom ho viděli, dnes není. Přichází zasloužené vrcholové foto a odpočinek před následujícím 13kilometrovým sjezdem.

Vychutnaný sjezd

Je poledne, slunce mizí za mraky, začíná nám být trochu zima, pod nos nám smrdí nějaký kuřák, a tak se rozhodujeme pro zahájení sjezdu. První úsek dolů, měřící asi půl kilometru, je celkem prudký a po ostrých kamenech, takže docela nepříjemný. Za ním překonáváme ohradník a dostáváme se na nejbáječnější 3 kilometry našeho týdenního pobytu – malebný a hravý singletrack s příjemným sklonem a mnoha zatáčkami, kde prožíváme svůj maximální zážitek z bajkování v Hinterglemmu. Pěšina se vine po travnatém svahu mohutné hory a nám se naskýtá pohled na okolní kopce. Ale pokud si chceme podívanou na ně vychutnat, musíme zastavit. Jízda dolů totiž vyžaduje soustředění nejenom na terén a turisty, ale také na menší stádo krav. Jedna z nich mi chvíli kráčí před kolem, než zcela ležerně zabočí vlevo do

Krávy, ovce, kozy. Naši častí diváci, kteří nás nevnímali.

Foto: archiv autora

stráně. Malebná pěšina se vine dál dolů do údolí a po mnoha mírných zatáčkách, tedy spíše jen zvlnění, přicházejí skutečné nástrahy v podobě ostré levé, ve které vnímám Vládu s foťákem, následované pravou, která překonává miniaturní brod. Tato šikana totiž kopíruje menší úvoz, kterým si dolů razí cestu voda. Další dvě velmi prudké zatáčky přicházejí o něco níže a jsou hned za sebou. Zatočení zde vyžaduje už určitou obratnost, protože pěšina je úzká,

a vracečky mají navíc velký sklon. V jedné stojí starší pár a drží nám palce. Pak už přichází jen dojezd k Hacklbergalm, kde zastavujeme po 20 minutách sjezdu a dlouho si ho znovu připomínáme a dělíme se o subjektivní zážitky a pocity z této báječné jízdy.

Mirek Ptáček

Zdroj: <http://bike-trek.cz>

Na Kubě s kolem i na kole

Doprava na Kubě je, stejně jako většina služeb, dvojitá – pro místní a pro cizince. Ale není to tak jednoduché, jak se zdá. Procestoval jsem Kubu převážně na kole a rád se se svými zkušenostmi podělím.

Rallye Kuba

Kubánské cestě nemohu označit za dobré ani za špatné. Jejich kvalita značně kolísá, a to i během velmi krátkých úseků. Projevu je se na nich absence jakéhokoli systému. Často se liší sjezdovost cesty pruh od pruhu, a tak se běžně jezdí tam, kde je lepší povrch. Při předjíždění Kubánci trobí, a tak cyklistovi stačí většinou ukázat, který pruh či stranu použijí. Výjimku tvoří jejich Autovía nacional, což je dálnice, která měla spojit východ a západ Kuby. Než ji stačili dokončit, Sovětský svaz se rozpadl a peníze náhle došly. Je to dálnice do ztracena. Sjezdy končí v cukrové třtině, čáry na silnici najednou zmizí. A na této dálnici potkáte celou plejádu výjevů. Místy je to čtyřproudová cesta s rozumným povrchem, jen se na ní vyskytuje kanál schovaný tak, že by vám urval nápravu. Potkáte na ní cyklisty jedoucí jak ve vašem směru, tak v protisměru, nebo mezi svodidly. A v krajním pruhu pro cyklisty, kde kolaři vůbec nejezdí, leží stopaři, mávají penězi a zběsile jim zastavují nejruznější auta.

Veřejná nepravidelná doprava

Autobusy pro Kubánce zde jezdí velmi nepravidelně, o vlacích ani nemluvě. Chcete-li si užít kubánskou jízdu, jeďte vlakem. Chcete-li někam dojet, vlak raději vynechte. Několikahodinová zpoždění a zrušení spoje jsou běžnou záležitostí. Jediné, co jezdí dle existujícího jízdního řádu, jsou autobusy pro cizince Astro a Viazul. Autobusy Viazul, které jsou dražší, jsou čistě pro cizince a umožňují přepravu kol. Do levnějšího autobusu Astro smí pouze dva turisté a místa bývají velmi rychle vyprodána. Kola nepřevpravují. Kromě toho operují na Kubě cestovní agentury Cubanacán a Transtur, se kterými je možné se na odvozu také domluvit. Vše, co je určeno pro cizince, je patřičně předražené.

Organizovaný stop

Stop na Kubě není záležitost pár dobrodruhů, ale rovnocenný způsob přepravy, který ulehčuje nedostatečné kubánské dopravě. Na výjezdu z každé vesnice je botella, odpočívadlo, kde stojí amarillo (regulátor dopravy ve žlutém) a kolem něj asi 40 stopujících lidí. Amarillo zastavuje projíždějící auta. Státní auta s modrou

Plné ulice ve městě Matanzas.

Foto: Pavel Paloncý

značkou, což jsou vlastně téměř všechny, mají povinnost zastavit. Stopující mu zaplatí za to, že jim zastaví auto, nastoupí a jedou. Stopnete-li si auto na vlastní pěst, počítejte s tím, že se vás bude každý snažit natáhnout a za svezení bude chtít dolary. Pro cyklisty je tedy nejlepší použít stanici s amarillos brzy ráno, kdy jezdí nákladáky a vozí Kubánce do

práce. Na korbu se bez problémů vejde i kolo. S přibývajícím denním dobou možnost přepravy kola značně klesá, a v pozdějších hodinách vám nezbude než šlapat do pedálů.

Proplétání městem

Skutečnou lahůdkou je doprava ve městech. Autobusy vám zastaví kdekoli a nastupuje

se také kdekoli, třeba na červenou na křižovatce. Jinak ale semaforey postrádají jakýkoli smysl. Některé jsou v křižovatce, některé za ní, některé svítí a jiné blikají. Fidel aby se v tom vyznal. Města mají veskrze pravoúhlé ulice, které jsou tak úzké, že v nich projede jen jedno auto, proto to jsou téměř výhradně jednosměrky. To však neznamená, že se nejezdí v protisměru. Cyklisty jezdí, jak se jim chce, chodci se proplétají všude. Dá se ale dobře zjistit, v jakém směru se v té které ulici jezdí – je tam většinou šipka. Ta se hodí, protože jiné značky zde prakticky nejsou, takže přednost se řídí pravidlem pravé ruky. Finta je v tom, že se ulice nepravidelně střídají. Takže jednou dáváte přednost vy, jednou ji máte, pak dvakrát nemáte, občas křižujete nepravoúhlu ulici, pak je ulice ucpaná lidmi čekajícími před cukrárnou nebo na pizzu. Prostě kroutíte hlavou sem tam, vyhýbáte se lidem a hledíte po šípkách.

Pavel Paloncý

související články

- Kubou na kole
- Doprava na kole
- www.kalimera.cz

Kuba

POZNÁVACÍ ZÁJEZDY S TURISTIKOU
Korsika, Černá Hora, Makedonie, Albánie, Irsko, Skotsko, Ukrajina

POHODOVÉ TÝDNY V ALPÁCH PĚŠKY I NA KOLE
Krimml, Loefer, Dolomity, Klamstein, Marmoláta, Svýcarsko – Matterhorn,...

CYKLOTURISTIKA
Makedonie, Albánie, Černá Hora, Rumunsko, Ukrajina, Alpy, Dolomity

DALEKÉ POZNÁVACÍ CESTY
Karibik, Mexiko, Peru, Bolívie, Jemen

VODA A RAFTING - HORSKÁ TURISTIKA - IN-LINE SKATING - EXPEDICE ZA PŘÍRODNÍMI NÁRODY, ...

cestovní kancelář Poznání

AKTIVNÍ DOVOLENÁ DO HOTELU I POD STAN

CK POZNÁNÍ **tř. 17. listopadu 229, Pardubice, tel.: 466 535 401, 466 535 777**

Pobočka BRNO: Nám. Svobody 10 (návrovi pasáže Alfa), tel.: 542 213 676
Pobočka PRAHA 1: Krakovská 18, tel.: 222 211 756

www.poznani.cz

DEJTE I VY SVÉ CESTĚ ŠANCI. DEJTE NÁM O NÍ VĚDĚT.

GRANT **SPORT ARSENAL®**

Základní podmínky grantu:

- zájemce je VŠ student,
- cesta je plánována na rok 2008,
- většina cesty bude ujetá na kole.

Další podmínky a informace o grantu naleznete na : www.kalimera.cz/expedice.

IN-LINE BRUSLENÍ

Ačkoliv u nás stále čekáme na to, až budou bruslaři plnohodnotní účastníci provozu na odpovídajících cyklostezkách, v bývalé NDR již několik let budují na území bývalých dolů a jinak nevyužitelných krajinách několik set kilometrů cyklostezek vhodných pro bruslaře. Kromě in-line akcí u nás vám na této stránce přinášíme zkušenosti z bruslení na těchto "černých zrcadlech", jak se dokonalým inline stezkám říká. Nezkrácené verze článků spolu s praktickými informacemi jsou na www.ladronka.cz, rubrika in-line trasy.

SOUTĚŽ O IN-LINE ŠEKY

Podělte se s námi o vaši in-line trasu či zkušenosti s konkrétními bruslemi a získáte 300 Kč šek na in-line vybavení v obchodě JB sport plus dvakrát šanci vyhrát 2000 Kč šek na sportovní zájezd od CK TRIP nebo CK KUDRNA. Svě příspěvky posílejte na email: redakce@ladronka.cz, předmět: inline šeky, do 30. října 2008.

Losování o šeky v hodnotě 2000 Kč proběhne ve 2 kolech:

- 30. června 2008 o šek CK KUDRNA
- 30. října 2008 o šek CK TRIP.

Některé příspěvky tak mají možnost být losovány dvakrát. Odměněny jsou i příspěvky došlé a zveřejněné po ukončení podobné loňské soutěže.

IN-LINE SERIÁLY, JÍZDY A ZÁVODY V ČR

Nestlé Life Inline Tour

Čtvrtý ročník největšího inline seriálového závodu ve střední Evropě. Celkem je od března do září naplánováno 14 závodů v České republice a na Slovensku (Bratislava, Hradec Králové – závody už proběhly, dále České Budějovice, Ostrava, Trebišov, Nitra, Praha, Otrokovice, Prievidza, Poprad, Brno, Plzeň, Opava, Pardubice). Délka tratí: 1 km – dětská kategorie až 21 km – Půlmaraton.

www.lifeinline.cz

O2 InLine Cup 2008

Osmidílný festival Českomoravského poháru letos spojený s hudebním festivalem. Od května do září se pojedou závody v Opavě, Plzni, Napajedlích, na Kvildě, v Praze-Podolí, Liberci, Hradci Králové a finále v Račicích. Kategorie jsou určeny pro účastníky všech výkonností, například i pro rodiče s kočárkem.

www.o2inlinecup.cz

Otrokovický in-line pohár 2008

Druhý ročník seriálového závodu na otrokovickém 411 m dlouhém oválu speciálně zbudovaném pro in-line bruslení. V dubnu, červenci, srpnu a září se pojedou závody ve třech dětských kategoriích, dále Fitness, Elite, Sprint a dvě štafety.

www.ssc.beinline.cz

KEB in-line Kladno 2008

In-line závody se uskuteční poslední sobotu měsíců června, července a srpna na in-line dráze v areálu Městského stadionu Sletiště v Kladně.

www.inline-draha.cz

CILA CUP 2008

Seriál slalomových In-line Alpine závodů proběhne od května do září v Teplících, Brně, Jirkově, Turnově a Kralupech nad Vltavou.

www.czechinline.cz

AUTOMOTODROM pro bruslaře

Zpřístupnění závodní dráhy v Brně in-line bruslařům od 18:30 do 22 hod a to 30. 5., 20. 6., 4. 7., 8. 8., 22. 8., 5. 9.; cena: 50 Kč / 90 min, přílba povinná!

www.automotodrombrno.cz

Samostatné in-line akce:

17. května 2008 IN-LINE ODPOLEDNE VE DVOŘE KRÁLOVÉ – in-line a cyklo závody pro širokou veřejnost uzavřené in-line spanilou jízdou městem; Žirešská podstráň, Dvůr Králové nad Labem

www.ladronka.cz

17. května 2008 CANARD FREE RACING – in-line závod, 3 dětské kategorie, dospělí Hobby (5 km) a dospělí Speed (10 km); sportovní areál Na korunce, Praha 9 – Běchovice

www.freesport.cz

18. května 2008 GIGASPORT IN-LINE RACE – in-line závod v 6 kategoriích, hosté Marek Krejčík – mistr republiky v in-line maratónu 2006 a Tomáš Ptáčník – vítěz seriálu Nestlé Life Inline Tour 2006; Obchodní centrum Gigasport Hradec Králové, Rašínova ul.

www.gigasport.cz

9. června 2008 IN-LINE DAY – rychlostní závod na 1 km, štafeta na 2 km, jízda s kočárkem, slalom, doprovodný program; cyklostezka Svádov, Ústí nad Labem

www.inlineday.cz

30. srpna 2008 BRNO IN-LINE GRAND PRIX – in-line půlmaratón a kratší trasy; Brno, areál výstaviště BVV

www.brnoinlinemarathon.cz

28. září 2008 – JÍZDA NA KOLEČKOVÝCH BRUSLÍCH – 5. ročník 13km jízdy pro širokou veřejnost po uzavřené silnici Českobrodská, úsek Běchovice – Jiráskova čtvrt Praha 9, Kyje; start v 10:30 v Běchovicích

www.ladronka.cz

Všechny tyto akce i s aktivním odkazem na web pořadatele jsou zveřejněny na www.ladronka.cz. Některé z pozváněk na in-line akce jsou propojeny s reportážemi z minulých ročníků.

Bruslení v bývalé NDR

Česko-saské Švýcarsko

Hned za hranicemi v Hřensku (Ústecký kraj) najdete ideální cyklostezku vhodnou pro rodinné in-line bruslení. Přestože je to již za hranicemi, je pro násine snadno dostupná. Prakticky ihned za přechodem Hřensko - Schmika můžete zaparkovat, přívozem za pár eurocentů přejít na druhý břeh Labe, obujete brusle a jedete. Nevadí-li vám krátká zajižďka, doporučuji jet autem až do městečka Bad-Schandau. Na konci přejedete po novém mostě řeku a po druhém břehu (kolem nádraží) se vrátíte proti proudu řeky zpět asi tak dva kilometry. Zaparkujete prakticky u začátku stezky. Kdo se bojí cestovat do zahraničí, dostane se na stezku i z naší strany z obce Dolní Žleb. V takovém případě Labe přejedete již v Děčíně. Samotná stezka je na německé straně ve výborném stavu. Poměrně široká s hladkým povrchem, bez vad. Pouze část těsně před Bad-Schandau je s hrubším povrchem. Na naší straně má stezka také povrch dobrý, ale je o dost užší. Podél chodníčku v Německu je spousta laviček a míst k odpočinku a svačince. Po celou dobu je krásný výhled na Labe a Labské pískovce nad řekou. Na Labi je teď poměrně rušno, je tedy na co koukat. Celou trasu projedete pohodlně za dvě hodiny. Vezmete-li s sebou děti, mohou jet na kole. Na trati nejsou zálužná místa, pouze přejezd hranic (asi tak pět metrů) je neupravený. V Bad-Schandau je u začátku stezky řada malých hospůdek, kde se můžete v klidu najíst. Celá oblast Česko-saského Švýcarska je překrásná. Kromě in-line doporučuji pěší nebo cyklo turistiku. Určitě se vám tu bude líbit.

Miroslav Štandera

Labská varianta pro zkušené

Jízdenka stojí 490 Kč. Do Děčína se dá vrátit ale také pouze za použití osobáku. Potom stojí jízdenka pouze 230 Kč. Na stejnou jízdenku SONE+DB můžete přijet i z libovolného místa v ČR do Děčína. Platnost jízdenky je 1 den.

Libor Hnyk

Flaeming skate

Čtyřicet kilometrů na jih od Berlína se nachází v současnosti asi nej kvalitnější areál pro in-lajny v Evropě. Byla zde vybudována síť nových stezek s velmi kvalitním povrchem a dostatečnou šířkou, což je důležité pro míjení se bruslaři a cyklisty. Pro hlavní trasy je stanovena jednotná šířka 3 metry. Některé příjezdové boční trasy, kde se nepředpokládá velký provoz, mají šířku 2 metry. Současná síť stezek měří asi 250 km a nadále se rozrůstá. Stezky jsou téměř výhradně bez automobilového provozu, jen místy je na nich povolen vjezd například pro zásobování. Základem sítě Flaeming skate jsou čtyři okruhy. Nejdelší má označení RK1 (Rundkurs 1). Měří úctyhodných 92 km. Další velký okruh se nazývá RK4 a je dlouhý 43 km. V okolí měst Luckenwalde a Juterbog jsou potom dva kratší okruhy RK3 a RK2 dlouhé 11 a 12 km. Na tyto okruhy navazují boční příjezdové trasy, některé dlouhé i přes 20 km. Některé z nich by mohly být i dobře použitelné pro české bruslaře, protože spojují Flaeming skate s městy na železniční trati Praha – Berlín. Do Flaemingu se dá dojet samozřejmě snadno autem nebo autobusem. Velmi rychle i v spojení vlakem. V Luckenwalde jsem sundal brusle v šest hodin večer a do půlnoci jsem byl doma v Praze. Pro jízdu vlakem je potřeba si prostudovat různé slevy, hlavně víkendové a skupinové, které poskytují německé dráhy. Problémem ale je, že ty nejvýhodnější neplatí na vlaky Eurocity, které zajišťují nejrychlejší spojení do Čech.

Libor Hnyk

Nisa inline - rozporuplná oblast

Cesta kolem Nisy je plná paradoxů. Zvláštní kombinace netčeného příhraničního kraje a kraje zničeného těžbou, zvláštní kombinace dokonalých stezek lemujících hlavní silnice a vedoucích odnikud nikam, zvláštní kombinace renovovaných vesnic na německé straně a mrtvých stavení na straně polské, zvláštní kombinace upravených center měst a rozpadlých továrních budov na městských okrajích, zvláštní úsilí, které nasměrovalo finance státního rozpočtu do stezek, po kterých téměř nikdo nejedí, zvláštní pohled na kraj, který hledá své místo. Kraj, který čeká na své objevení. Konečně i pro bruslaře!

Irena Špringlová, CK TRIP

CYKLOBUSY

pokračování ze str. 4

Chrudim, Slatiňan, Nových Hradů, Lito-myšle, Proseče a do Hlinska. Odpoledne jede zpět do Pardubic v 18:00 hodin. Cyklobusy zajišťuje společnost Connex (tel. 469 660 811).

Český ráj

Přeppravu v oblasti Českého ráje zajišťuje ČSAD Semily (www.csadsm.cz) a cyklistům nabízí šest různobarevných tras. Autobusy na hlavní červené trase z Turnova do Jičína budou jezdit od 1. května do 14. září 2008 o víkendech a svátcích, o prázdninách také od úterý do pátku. Cyklobus z Liberce do Turnova je v provozu již od konce dubna až do konce září v sobotu, neděli a o svátcích. Oranžová linka z Jilemnice do Železného Brodu je zrušena a na červené a zelené trase došlo ke změně zastávek. Zbývající linky, tedy modrá, žlutá, hnědá a zelená jsou v provozu od června do konce srpna.

Střední Čechy

Praha

V hlavním městě Praze je od 1. 4. 2008 zaveden provoz tramvají, které přepravují cyklisty zdarma. S kolem do tramvaje můžete v úsecích Dejvická – Divoká Šárka, Nádraží Holešovice – Vozovna Kobylisy, Nádraží Modřany – Sídliště Modřany, Palmovka - Vozovna Kobylisy a Smíchovské nádraží – Sídliště Barrandov. Ve všední den smíte nastoupit pouze v čase 20:00 - 5:00, o víkendu a svátcích kdykoliv. Cyklisté nesmí do nízkopodlažních vozů, které přepravují vozíčkáře. Na linkách přívozů P1 (Sedlec – Zámky), P2 (V Podbabě – Podhoří) a P3 (Lihovar – Veslařský ostrov) je přeprava kol zdarma. Cyklobusová linka na trase Dobřichovice, Černolice, Řitka, Mníšek pod Brdy a Kaple – Kytín je v provozu mimo pracovní dny od 5. 4. 2008 do 5. 10. 2008. Spoje linky navazují v Dobřichovicích na vlaky linky S7 (trať Praha – Řevnice – Beroun). Jak jezdit v Praze s kolem v tramvajích, vlacích, metru a v dalších dopravních prostředcích najdete na www.ropid.cz v sekci Praktické informace/Cestujeme.

Severozápadní Čechy

Karlovarský kraj

V Karlovarském kraji si můžete zakoupit kartu na místní systém cyklo dopravy CykloEGRENSIS za 990 Kč, což je jakási permanentka na letní sezónu – získáte neomezený počet jízd a karta je přenosná. Systém provozuje ČSAD Karlovy Vary (www.autobusy-kv.cz). V roce 2008 budou cyklobusy jezdit o sobotách, nedělích a svátcích od 17. května do 28. září. Ke stávajícím čtyřem trasám (červené, zelené, modré a černé) letos přibude oranžová trasa z Kraslic přes přírodní park Přebuz a žlutá trasa Porolavim k Blatenskému příkopu. Jen černá trasa vede za české hranice, a to z Františkových Lázní do Bad Ester a z Františkových Lázní do Waldsassenu a Wiesau.

Teplicko

Cyklisté si o víkendech a svátcích budou moci dát kolo do cyklovleku, umístěném za pravidelnými linkami č. 141 a 142. Tento autobus (tel. 417 539 443, www.dpteplice.cz) vás od května do konce září roku 2008 vyveze do zastávky Dubí, Cínovec, České pomezí za normální tarifní sazbu.

Západní Čechy

Plzeňsko

S tzv. Zeleným cyklobusem (tel. 377 237 237, www.csadplzen.cz), jedoucím z Plzně přes Klatovy, Železnou Rudu, Srní až na Kvildu, se můžete svést od 21. června do konce září 2008 o víkendech, během letních prázdnin denně. Linka směřující ze Sušice přes Kašperské Hory na Kvildu je v provozu denně od 21. 6. do 28. 9. Nově zavede ČSAD Plzeň „Brdský cyklobus“, do kterého si můžete nastoupit o víkendech a svátcích, a to v období od 21. 6. do 14. 9. 2008. Jedná se o autobus na trase Plzeň - Příbram, který bude mít za sebou vlek s 12 volnými místy.

Českobudějovicko

Cyklobusy v okolí Českých Budějovic zajišťuje společnost ČSAD Jihotrans (www.cyklotrans.cz), která informace o dopravě zveřejní 10. května na svých webových stránkách. Dopravní systém Cyklotrans zahájí letošní sezónu 14. června 2008.

Anna Strejcová

Pasířská 27, Jablonec n. Nisou
tel.: 483 312 276, 777 711 734
Londýnská 61, Praha 2
tel.: 222 521 623
Nám. Svobody 10, Brno
tel.: 542 213 676
www.ck-trip.cz

- speciální značené asfaltové stezky bez provozu aut
- dokonale připravené programy pro začátečníky i pokročilé
- odborný průvodce
- doprovodný autobus (veze věci – jede se nalehko)
- možnost s sebou vzít kolo
- trasy lze prodloužit i zkrátit

IN-LINE ZÁJEZDY 2008

SPRÉVA IN-LINE – NOVINKA! Německo
Bruslostezkami podél Sprévy, mezi vodními kanály. Sprévkým lesem na bruslích i na lodi, ubytování přímo na bruslostezce. Denně 25-40 km.
8.-11. 5., 3.-6. 7. 2008 2680/4230 Kč (kemp/ubytovna s polopenzí)

NISA-ODRA IN-LINE – NOVINKA! Německo
Po rovinaté hranici in-line stezce se zážemím komfortního hotelu + relaxace v bazénu, sauně, vířivkách! Denně 25-44 km.
24.-25. 5., 30.-31. 8., 13.-14. 9. 2008 3230 Kč (hotel se snídaní)

PODUNAJSKÁ CYKLOSTEZKA – evropská skatingová jednička, Rakousko
Nejoblíbenější a nejdelší rakouská cyklistická (a bruslařská) stezka. Denně 25 – 60 km.
6.-8. 6., 1.-3. 8. 2008, 2680 Kč (téloučivna, možnost penzionu)

ALPAMI PO ROVINĚ NA BRUSLÍCH Rakousko
Po rovinaté stezce podél Alp s fantastickými scenériemi, denně 13 – 35 km. Možnost kola.
19.-22. 6., 4.-7. 9. 2008, 4950 Kč (penzion s polopenzí)

VIDEŇ + OSTROV DONAUINSEL a DUNAJ, Rakousko
Zábavní park Prater, dokonalé stezky na ostrově, večerní párty na bruslích. Denně 20 – 60 km.
6.-8. 6., 29.-31. 8. 2008, 3680 Kč (ubytovna ve Vídni se snídaní)

PODĚL RYNA A BODAMSKÉ JEZERA, Švýcarsko & Lichtenšt. & Rak. & Něm.
Výborná pestrá trasa od Alp k Rýnským vodopádům. 200 km za 4 dny. Možnost s sebou kolo.
11.-16. 7. 2008, 5980 Kč (kempy)

FLAEMING-SKATE, Německo
Vyhlašená 100 km dlouhá in-line stezka Flaeming skate s bezkonkurenčním povrchem.
13.-15. 6., 25.-27. 7., 8.-10. 8., 22.-24. 8. 2008, 2890 Kč (kemp, možnost bungalovu)

VINICE A TERMALY BURGENLANDU, Rakousko a Maďarsko
Po stezkách mezi vinohrady kolem Neizderského jezera a na bruslích za relaxací do termálů.
24.-27. 4., 11.-14. 9. 2008, 4280 Kč (penzion se snídaní)

BRATISLAVA – PODUNAJÍ, Slovensko & Rakousko & Maďarsko
Vyhlašené trasy u Gabčíkova, termální lázně Mosonmagyaróvár, vídeňský Prater a ostrov Donauinsel. Denně tři volby 20 – 50 km.
5 sebou si můžete vzít i kolo.
7.-10. 8. 2008, 3650 Kč (internát)

OKOLO LUŽICKÝCH JEZER, Německo
Bruslařský ráj budoucnosti v nově vzniklé jezerní oblasti se stovkami km dokonalých stezek!
1.-4. 5., 17.-20. 7., 16.-19. 8. 2008, 4460 Kč (ubytovna s polopenzí)

BRANIBORSKÉ BRUSLOSTEZKY, Německo
Idylické stezky borovými lesy, kolem nových jezer, po zrušené železnici. Denně 25 – 60 km.
30. 5.-1. 6., 13.-15. 6., 11.-13. 7., 5.-7. 9. 2008, 2480/3480 Kč (kemp/ubytovna s polopenzí)

NISA IN-LINE, Německo
Nejdokonalejší úsek cyklostezky podél polsko-německé hranice řeky, ve 2 dnech 60 – 90 km.
21.-22. 6., 5.-6. 7., 19.-20. 7., 16.-17. 8. 2008, 2100 Kč (kemp/možnost penzionu)

... a dalších 150 zájezdů na kolech • pěšky • na in-linech • na vodě • na lyžích

VYBAVENÍ DO POUŠTNÍCH OBLASTÍ USA A AUSTRÁLIE

Zdá se vám téma pouští příliš vzdálené a nepoužitelné? Nenechte se odradit přesypajícím se africkým pískem, který se čas od času objeví i na sklech aut v českých ulicích. Nechte se inspirovat těmi, které poušť okouzila. Pro případ, že byste se pro cestu do pouště rozhodli, nepřehlédněte článek na následující stránce, který vám poradí, jak si do pouště vybavit auto. Nezkrácené následující články najdete na webových stránkách Kalimery - www.kalimera.cz.

Coyote buttes (Kojotí kupky). Autor: Motani

Národní parky jihozápadu USA s manželi Motani

Promítání „Tajemství pouště“ manželů Motani mi bylo doporučeno shlédnout již před půl rokem. Propagační fotky zvoucí na toto promítání o jihozápadu USA jsou součástí mnoha reklam a tvoří podklady nejedné upoutávky na cestovatelskou akci či publikaci. Jenže samotné promítání dvojice Motani ukazuje víc než klasickou „Marlboro country“. Nejedná se dokonce ani o praktický návod, jak se k vyfotografovaným kamenným objektům dostat a kolik vstup do národních parků stojí. Promítání Motani je uměleckým dílem. Je to procházka přírodní galerií jihozápadu USA. Skutečná profesionální diashow.

Na cestách se považujete spíše za cestovatele nebo umělce? Spíše za fotografa, kteří cestují, určitě jsme spíše ti fotografové.

Nad „The Wave“ se nám jenom tají dech. Připadáme si jako v úplně jiném světě Foto: Motani

Jihozápad USA je doslova protkáno více či méně známými národními parky různých velikostí. Kdo tuto oblast nenavštívil, asi těžko pochopí, jak se ráz těchto parků mění každých 100 km. Je velmi těžké si vybrat, jaký národní park navštívit, pokud je člověk časově limitován. Na základě čeho se rozhodujete vy? Hodně na základě fotek, které jsme viděli nebo vidíme na cestě, ale čím méně se o nějaké oblasti mluví nebo ví, tím spíše tam jedeme. Je to někdy i osobní pátrání. O mnoha zajímavých místech není stále nikde zmínka. Je to skutečně hodně rozlehlá oblast.

Z některých vašich snímků skalních skřítků, kamenných hub či želv je patrné, že byly pořízeny v noci. Kempy se sice většinou nacházejí na území národních a státních parků, ale nepočítá se s tím, že by se někdo v noci parkem

procházel. Je k tomu třeba nějaké speciální povolení? Je pravda, že kvůli večerním snímkům se často vracíme terénem až za tmy. Nějakým záhadným způsobem jsme ještě nezabloudili, orientujeme se podle říčních koryt nebo panoramat. Některé parky se musí na noc opustit – to je případ Bílých dun, kde jsme museli požádat o povolení, což nebyl žádný problém. Povolení je omezeno jen počtem turistů a raketovými testy v této lokalitě. Noční pobyt je nutné nahlásit také v odlehlých částech Udolí smrti, a to i z bezpečnostního hlediska. Ale například v Coyote Buttes, tedy Kojotích kupkách, se nesmí vůbec nocovat. Tam bylo velmi zajímavé dojít za šera zpět k autu – silnice je zde od fotografických zajímavostí dost daleko a oblast samotná je bez jakýchkoliv stezek a značek.

Z tohoto důvodu jsme si třikrát při naší návštěvě jihozápadu USA půjčili terénní auto. Jinak bychom se k zajímavým přírodním úkazům vůbec nedostali.

Znám z galerie v arizonském městečku Page u jezera Lake Powell fotografie a dílo Michala Fatali (www.fatali.com), který používá při zpracování fotografií dnes již téměř vyhybné ruční techniky, čemuž odpovídá i cena jeho prací. Stejně jako vy, i on propadl kouzlu jihozápadu USA. Měli jste možnost se s ním potkat? Ano, osobně jsme se s ním setkali, on se na tuto oblast dost omezuje. Také jsme ještě před dvěma lety dělali vše ručně, ale u nás (v Evropě) to málokdo ocení. V USA mají ručně vyvolávané a vůbec přírodní fotografie o hodně větší hodnotu – jde již o umění. My nyní fotíme na diáky a skenujeme je pro naše diashow, reportáže a do knihy. Také proto je každé naše zmáčknutí spouště dost drahé – stojí přibližně 10 Kč, takže jsme nuceni přemýšlet, než něco vyfotíme. Na jednu 3–4 týdenní cestu spotřebujeme přes 120 kinofilmů.

Digitální fotografie vás zatím neoslovila? Digitál teprve budeme zkoušet, hlavně pro dokumentární snímky, denní záležitosti a obecnější fotky pro naše osobní užití a radost. Co do barevnosti stále není film a digitál srovnatelný – mluvíme teď jen za naši oblast „krajinařské a cestovatelské“ fotografie. Problém máme hlavně se žlutou, oranžovou a tyrkysovou barvou. I červená je hodně na hranici. „Rozlišení“ filmu je také stále ještě větší než u digitálu. Nyní fotíme na Nikon F5, F90X, F 100 a někdy i na střední formát (Mamiya 7 II). Užíváme celkem asi osm různých objektivů, kterými pokryjeme ohniskové vzdálenosti od 20 do 400 mm. Začali jsme kdysi na systému Nikon, tak už v tom chceme jet dále.

U některých nočních fotek jste použili dosvícení. Jakou techniku si s sebou v batohu nesete do někdy velmi náročného terénu? Noční motivy většinou nepřisvětlujeme. Necháváme přirozenou tmou – kontrasty tvarů a večerní či noční oblohy. Pouze ve velmi výjimečném případě si pomáháme bleskem nebo svítilnou. Celou fototechniku (4 fořáky, 2 stativy, asi 8 objektivů, 2 blesky) musíme tahat s sebou. Máme na ni speciální fotobatoch, na břicho ledvinku na objektivy a v klasičtějším batohu hodně pití. Na jídlo už místo nezbyvá, takže nejsme schopni dělat několikadenní výlety, maximálně dvoudenní.

Méně zcestovalým Čechům připadají vaše krajiny zcela nedostupné (ne finančně),

Okolí Lake Powell – po prudkém dešti opět jedeme. Foto: Motani

přítom v národních parcích USA je pobyt leckdy jednodušší než v parcích u nás. Co byste takovým lidem vzkázali? Jsou to fantastická místa, která jsou snad nedostupnější a, dovolíme si i tvrdit, nejuchvatnější ve světě – s dobře řešenou infrastrukturou a skvěle vybavenými kempy přímo v národních parcích. Je tady i hodně menších zajímavých státních parků. Spousta cestovatelů jezdí po nejvyhlášenějších místech a zapomínají, nebo možná ani nevědí, že i tady jsou neznámé oblasti, kde si každý může najít své dobrodružství a tajemství. Krajina amerického západu je tak rozma-

nitá, že ani my ji po našich devíti cestách nemáme úplně prozkoumanou.

Novinkou jsou u vás fotografie z africké Namíbie. Oslovila vás Afrika? Ano, byli jsme tam zatím dvakrát – v Namibii a egyptské Sahaře. Určitě se tam brzy vrátíme. Měli bychom začít pracovat na třetím tématu našich diashow. Uvažujeme právě o Africe, jen ještě nevíme, zda to bude severní nebo jižní.

Manžele Kateřinu a Miloše Motani zpovídala Kateřina Sekyrková

Studium v australském Perthu láká stále více Čechů

Austrálie se rok od roku stává větším lákadlem nejen pro české příznivce exotické přírody, ale také pro zájemce o studium v zahraničí. Jednou z nejatraktivnějších lokalit je Západní Austrálie, konkrétně město Perth a jeho okolí.

Australský vzdělávací systém nabízí zahraničním studentům široké možnosti studia. Systém tvoří: střední školy, jazykové kurzy, vyšší odborné školy a univerzity. Většinu škol v Perthu sdružuje vládní asociace **Perth Education City** (www.pertheducationcity.com.au).

Jazykové školy nabízejí kurzy všech jazykových úrovní a bývají ukončeny jazykovou zkouškou (Cambridge, IELTS, TOEFL). Prochází jimi většina studentů, kteří míří na odborné školy a univerzity.

Vyšší odborné školy (VTE – Vocational and Technical Education) a státní (TAFE – Technical and Further Education) jsou svým charakterem blízké našim vyšším odborným školám. Připravují studenty na budoucí povolání, ale mohou také sloužit jako „most“ do univerzitního vzdělání. Odborné školy je možné zakončit mezinárodně uznávanými diplomaty Certificate I–IV, Diploma či Advanced Diploma.

Většina škol pořádá po vyučování společné **aktivitu pro studenty**. Při aktivitách jako je BBQ, fotbal či organizované výlety za zvýhodněné ceny, se tak studenti mohou seznámit s ostatními studenty z celého světa a navázat tak nová přátelství. Podpora studentů v Perthu je velká. Mají například možnost využít 40% slevu na dopravu a v rámci centra města je pro ně **doprava zcela zdarma**.

Studenti mohou využít ubytování v prověřených hostitelských rodinách nebo ubytování v privatu. **Ubytování v hostitelské rodině** je ten nejlepší způsob jak se zdokonalit v angličtině, lépe poznat lidi a zemi. Studenti, kteří ale touží po větší nezávislosti, si mohou společně se svými přáteli či jinými studenty pronajmout byt.

PERTH – HLAVNÍ MĚSTO ZÁPADNÍ AUSTRÁLIE

... je známé svým teplým klimatem a největším počtem hodin slunečního svitu v roce. Přestože je moderním a kosmopolitním městem s populací 2 milióny obyvatel, životní styl zde není tak hektický jako například v Sydney. V okolí se nachází bílé písčité pláže, které jsou oblíbeným cílem turistů. Populární jsou zde sportovní a kulturní aktivity, jako například surfování, kajaking, kitebording, běh, brusle i kolo, nebo návštěva divadel, kin nebo muzeí. Zajímavé je také okolí Perthu. V jeho blízkosti se nachází překrásný ostrov Rottnest Island, historický přístav Fremantle, The Pinnacles a další přední národní parky Austrálie.

VÍZUM A PRÁCE PŘI STUDIU

Občané České republiky mají pro cestu do Austrálie vízovou povinnost. Pro studenty je nejvhodnější **studentské vízum**, které se vydává pro studijní cestu od 4 týdnů do 5 let a student musí navštěvovat kurz, který má minimálně 20 hodin týdně. Studenti mohou v Austrálii při studiu pracovat maximálně 20 hodin týdně. V průběhu prázdnin mohou pracovat dokonce neomezeně. Zahraniční studenti si nejčastěji přivydělávají jako pomocníci v restauracích, hotelech, domácnostech či na stavbách. Skončili jste střední či vysokou školu a nevíte co dál? Nebo se chcete zdokonalit v angličtině? Máte-li chuť poznat novou zemi, kulturu a najít nové přátele, pak studium v australském Perthu je pro vás tou správnou volbou. Podrobnosti získáte na www.com-in.cz. Na studijní programy v Západní Austrálii se specializuje agentura COM-IN. V Perthu má svého zástupce, který studenty vyzvedne je na letišti, pomůže jim vyřídit potřebné formality, popřípadě pomůže s prodloužením pobytu. Přesvědčte se sami a informujte se.

společnost Bayer pořádá
V. ročník fotografické soutěže
**EKOLOGIE A VĚDA
V OBJEKTIVU**
Uzávěrka soutěže: 31. 8. 2008
Celková hodnota udielených cen: 130.000,- Kč
Výstava vítězných děl v centru Prahy
a na dalších místech v ČR

Foto
více informací, kategorie, pravidla a přihlášky
www.ekologievobjektivu.cz

KIWI svět map a průvodců
www.kiwick.cz

[navštivte náš e-shop na www.kiwick.cz](#)

s námi se neztratíte

[turistické průvodce a mapy](#)

[automapy a autoatlasy](#)

[horolezecké publikace](#)

[cykloturistické mapy](#)

[navigace GPS](#)

[vše o cestování](#)

specializované knihkupectví KIWI
Jungmannova 23, Praha 1
Informace na tel. 224 948 455
e-mail: mapy@kiwick.cz

Autem australskou pouští

Vnitrozemí Austrálie je širá poušť, písek a prach, nekonečný horizont, města duchů, „zeměplocha“, do níž se i USA vejde jako malina. A vybavit auto na výpravu do nitra Austrálie je vlastně trochu sci-fi příběh, zejména nejste-li financováni NASOU, ale jen tou NAŠOU – bankou.

Koupě auta

Nejlepší volbou pro cestu pouští je koupě ojeté terénní čtyřkolky. Na tu musíte našetřit 3–6000 AUD. Levnější osobák s bříškem u země by vás zařadil mezi klasické turisty „cvakače“, co vyskakují u cesty, cvaknou fotku a jedou dál uvěznění do svého jediného sjízdného směru, kterým je hlavní silnice podél pobřeží. Vybočit znamená vidět tu pravou a ryzí Austrálii, ale také dostat se na stovky mil daleko od vody, benzínu i pomoci. Nepodceňujte to. V případě ztroskotání auta v terénu se doporučují dvě věci: zůstat ve stínu svého vozidla a ihned vypustit vodu z chladiče. Tu totiž v záchvatu žízně vypijete jako první, a rozhodně vám neudělá dobře. Opustit vůz a hledat vodu znamená vydat se na nesmírně vzdálenosti opuštěným terénem se spalujícím sluncem nad hlavou. Auto v poušti je ze vzduchu naleziitelné, člověk ne. Ostatky suverénních cestovatelů jsou zpravidla nalezeny 10 km od opuštěného vozu.

Krabička první pomoci

Samotná lékárnička do „země bez pomoci“ je takovou ošemetnou záležitostí. Buď vezměte takovou, jež obsahuje naprosto vše, nebo ji neberte vůbec. Pokud už se vám totiž něco přihodí, tak vás uštkne had, který vás ani nenechá dočkat soudné hodiny, protože má čekačku pár minut, nebo vás sežere krokodýl, či žralok. Ve všech případech se s lékárničkou špatně operuje, pokud nemá dostatečnou tuhost a protivníka jí neumlátíte. K lékárničce potom přibalte sluneční krém s faktorem 150 a repelent, kterým si nastříkejte proti dvoucentimetrovým mravencům i sandále. Docílíte tím rozhodně více rozmazaných fotografií. Jakékoli boxy, jimiž neproleze hmyz, jsou podmínkou pro převoz požitavelných potravin. Podmínkou pro vaše psychické zdraví je moskytiéra na hlavu a plácačka – v Austrálii buď přejíždíte vy, nebo několik tisíc much, co neváhají hledat vodu hluboko ve vaší dutině ústní, nosní i ušní.

Oheň bez hranic

Pouštní Austrálie na noční satelitní mapě paradoxně nejvíce svítí. A to jen proto, že v jednom okamžiku existuje hned několik trampských vlků, co si pečou vuřta na táboráku a hýkají o Niagáře. Otevřené ohně jsou zde přísně zakázány! V případě požáru nevystupujte z vozu – oheň se zpravidla prožene velmi rychle po nízké suché trávě pod koly auta a je pryč. Paradoxně jste více v bezpečí vedle benzinové nádrže než v botkách na ohnivě zemi.

Rakev na střeše

V ceně kupovaného vozu jsme vyfasovali i leckjaké vychytávky, které měly z rozho-

vaného aurfáku udělat luxusní vilu. Děkujeme předchozímu majiteli za skvělý smysl pro humor. Vůbec nejgeniálnějším vtipným pokusem o motoristické „2 v 1“ byl střešní stan. Ten nápad – zaparkovat kdekoli a postavit si stan na střeše – ten bych nominovala na Nobelovu cenu. Škoda, že strůjce stanu v něm nikdy nenocoval. „Upadnout do pelíšku“ znamená totiž v případě takového střešního stanu vyhrabat se bez jakéhokoli žebříčku na metr osmdesát vysokou střechu a za pomoci všech bříšních svalů se nasou-

Přístřešek na střeše auta? Proč ne, geniální vynález...

Foto: archiv autora

kat pod moskytiéru tak, aby se tam s vámi nenasoukal jediný moskyt. To pak ulehčíte tak dokonale probuzení, že kýbl studené vody by to nezvládl lépe. Jen co jsem zalehla, začala jsem zvědavě pátrat, kam si tady lehne Tom. Poté, co jsem vydechla a namáčkla se na všechny moskyty na moskytiéře, s funěním slona se ke mně nasoukal zkomprimovaný do velikosti plyšového medvěda. „To je ale prima klaustrofobický tunýlek, tady si můžu dělat tú tú jako vláček,“ povídám mu. „To je tak to jediný, co tady můžu dělat!“ zněla Tomova tečka. Dále mi Tom nepřímo naznačil, že nemožnost odvětrávání miniprostoru není jeho chyba, a popřál mi dobrou noc. Ráno jsme se snažili srovnat své poskládané končetiny do původních tvarů. Jejich rovnání značně ztížil ranní seskok ze stanu. I při takovém nočním odskoku na WC nabírá jindy suchá, nepodstatná fráze vašeho kolegy: „Nezabi se!“ docela na škodolibosti. Jednoho mého nočního křováckého pochodu Tom využil, aby si rozsvítil neónovou lampou (další bonus v ceně auta) a četl. Tom si s lampou ve stanu sice prima počel a mně záře usnadnila identifikovat jediné vozidlo na sto mil daleko, ovšem stejně tak je identifikovala i armáda brouků, zlákaná na megasvětlušku uprostřed pouště.

Zavařovací lednice

Další bonusovou noblesou byla pojízdná lednička. Je nutné ji zapojit až po nastartování a vypojit ji před vypnutím motoru. Ani

po 14 dnech jsme nebyli schopni toto přehnaně jednoduché ledničkové pravidlo za žádných okolností dodržet. Navíc lednička potřebuje mít u svého větráčku trochu prostoru, jenže věci v terénním voze zcela neohlášeně putují, takže jsme ledničce nikdy nemohli dát to, co by k provozu potřebovala. Ledničku zřejmě stejně trýznili i předchozí majitelé, což se podepsalo na klíčové funkci stroje – chlazení. Všechny věci v autě se nám přes první noc krásně zchladily, jen piva z ledničky zůstala teplá.

zírali s neskrývaným údivem a překvapením. Treba na stránku o měřítku 1 : 2 000 000, kde na půlce A4 nebylo zaznačeno zohla nic kromě shrnující poznámky uprostřed: „početné snížení“.

Vyprošťovací prkénka

„Jarrahové dřevo je tvrdé jako chlap, až budete potřebovat vyhrabat, podrží vám káru i na nejjemnějším písku!“, tvrdil nám kamarád Jura při předávání prkýnek z jarrahu. Jednoho dne naplnil krtek (náš černočerný teréňák) svou sudbu a jal se skutečně v měkoučkém písku zahrabávat. Nebýt prkýnek, máme noru až do středozemí. Finťou k vyhrabání je kromě důlních prací také upuštění pneumatik, a to skoro úplně. Pneumatikám se tak pykly povrch lépe uplácává. Drobný problém pak nastane zase na tuhém povrchu s kompresorem, kterému v našem případě nefungoval měřák.

Náradí

Doporučuji nasypat do jednoho kartonu leckjaké náhradní součástky na auto včetně tuny izolepy. Snadno a rychle spravila urvaný nárazník, ulomené zrcátko i pavouka na rozbitém předním skle. Při předjíždění tzv. „road trains“ (silničních vlaků) nelétají totiž na šterkové cestě kamínky, nýbrž meteority. Technickou příručku od výrobce s podrobným popisem vybavení vozidla berte automaticky. V podstatě všechny prostor našeho vozidla zabíraly kanystry s všemožnými tekutinami včetně těch náhradních pro auto. Kdyby se vám v poušti zdálo, že zástěrky už opravdu drhnou o každíčku berušku přes cestu a došlo by na odhazování nákladu, oželte balík s dobrotami i míč proti trudomyslnosti, ale NIKDY nevyhazujte ta monstra, co zabereou nejvíc místa – kanystry s vodou a s benzinem!

Více o této cestě kolem světa najdete v knižní novince „ATA MUA kolem světa za 800 dní“ (viz recenze str. 8).

Eva Palátová, Tomáš Paleček

Testovna

V archivu Testovny je již pěkná řádka praktických zkušeností. Mezi poslední příspěvky patří text o žďárského (bivakovacím) pytli, ale na nastávající léto vám určitě při výběru vybavení pomohou i starší příspěvky týkající se konkrétních stanů či bot a vařičů. Pokud i vy máte zkušenosti, které dalším pomohou při výběru toho správného vybavení, pošlete nám je do 10. září 2008 na redakce@kalimera.cz, předmět: testovna. Budete odměněni těmito cenami firmy Acron, výrobce a dovozce outdoorového vybavení (www.acron.cz):

Hlavní cena: vail set – spodní prádlo Bergson

Další ceny:

- dalekohled 10 x 25 (D-7317 B)
- kempingový gril nerez (C-8775)
- busola corporal (DC-3863)
- odstraňovač klišťat (C-0015)

Pravidla jsou zveřejněna na www.kalimera.cz v rubrice Testovna

OUTDOOROVÉ VYBAVENÍ NEJEN PRO PROFESIONÁLY!

...i ženy mají své Ferrino!

TRANSALP 35 LADY
trekkingový batoh
uzpůsobených
ženských fysiognomií
s velkým
množstvím kapes

Objem: 35 l
Hmotnost: 1,5 kg
- super prodyšný síťovaný
zádový systém
- čelní vstup
- pláštěnka na batoh

1 699 Kč
1 899 Kč

NADIR LADY
Dámský spací pytel
s vodotěsným
a kompresním obalem
s možností úplného
rozevření jako dekový
spacák

vhodný do -12°C
váha: 1,6 kg
- v kapuci a "v nohou"
je použito hedvábí
pro zvýšení tepelné
izolačních vlastností
- "teplé švy"
- pravý a levý zip

1 399 Kč
1 649 Kč

GEO 4
Stan pro 4 osoby se 2 vchody
s prostornou apsidou

Hmotnost: 5,6 kg
Rozměry: 220+120x240x180cm

4 499 Kč
4 999 Kč

- 3 sklolaminátové tyče
- přední apsida
- přelepené švy
- vnitřní prostorné kapsy
na osobní věci
- opravná sada

www.ferrino.cz www.ferrino.sk www.shop-outdoor.cz

NA KAJAKU K MOŘI

pokračování ze str.2

šéf „zdymadlář“. Do noci spolu hraje-
me karty.

Den 5.

Dnes projíždím poslední kilometry Vltavy. Před Mělníkem trochu nešťastně najíždím do plavebního kanálu, čímž přicházím o opravdový soutok Vltavy a Labe a navíc musím přepádlovat více než 10 km stojaté vody. Na konci kanálu najíždím do zdy-madel, sklėsám 12 metrů a vplouvám do Labe. To mě překvapí svou rychlostí, která je tu kolem 7 km/h. Do večera ještě stihnu dojet do Lovosic a končím na ostrůvku uprostřed řeky.

Den 6.

Cítím, že bych mohl už dnes přejet v Hřen-sku státní hranici, a tak se celý den pro mě nese v slavnostní náladě. Odpoledne ještě stavím v Děčíně u parníku jménem Bes-kydy. Potřebuji se zeptat, jak vypadá řeka v Německu. Využívám přítomnosti muže na lodi a dávám se s ním do řeči. On mě zve na palubu, kde se blíže seznamujeme. Tím končím dnešní plavbu a zůstávám na lodi do zítřka.

Den 7.

Na lodi se vstává brzy, a tak musím i já! Nato projíždím asi nejkrásnějším úsekem celé cesty, který, jak jsem se dozvěděl, má pokračovat až do Pirny, tj. malé město před Drážďanami. Celnice pro lodě je po pravé straně řeky, nikoho tu však nevi-dím, tak pokračuji v cestě a rychle mizím v mlze, která stále zahluje řeku. Za hrani-cemi znatelně zhoustla lodní doprava, je tu spousta malých motorových člunů s mnohdy naprosto opilou a bezohled-nou posádkou. O „zábavu“ mám tedy postaráno. Také často mijím kolesové až čtyř patrové parníky a obrovské remor-kéry. Večer dojíždím na 78. kilometr, což spolu s 12 kilometry na české straně dává rovných 90 km. Podél řeky je kilometráž, takže jde vcelku pohodlně a přesně měřit rychlost i ujetou vzdálenost.

Den 8.

Dnes, přestože spím na hrozném místě v rákosí plném komárů, vyjíždím až kolem půl deváté a plavba mě moc nebaví. Jsem unavený a bolí mě záda. Dopřávám si tedy delší obědovou pauzu na břehu a večer končím s „prací“ dřív než obvykle. Cedule hlásí 142. kilometr od hranic.

Den 9.

Od rána je dost chladno, ale jsem v dobré kondici, takže cesta ubíhá. Kolem poledne se začne zvedat vítr a na obzoru přede mnou roste veliký bouřkový mrak. Za chvíli už cedí a blesky lítají všude kolem. Jelikož jsem na vodě nejvyšším bodem, mířím rychle ke břehu, kde zaplouvám do rákosí a nechávám se bičovat vodou a velkými kroupami. Po dvaceti minutách je bouře konec. Odjíždím pomlácený a promrzlý dál po proudu směrem na Hamburk.

Den 10.

Brzy ráno mě budí bučení krav, které míří k valníku se senem. Toto panorama má jednu malou vadu – pozoruju ho přímo z valníku! Tak rychle jsem se ještě nikdy nesbalil. Tento časový náskok využívám a urážím rovných 100 km. A to i přes to, že u Desau se jede mistrovství Evropy rychločlunů a řeka je uzavřena. Musím počkat dvě hodiny do polední pauzy. Tento čas trávím u vodních záchranářů a spolu s nimi projíždím řeku na motoro-vém člunu a sbíráme plovoucí větve.

Den 11.

Dopoledne dělám výlet do města Mag-deburgu a vítám toto zpestření. Pak už jen jedu. Cestou není žádný výhled, neboť na obou stranách řeky je navezený protipo-vodňový val, který z lodě nepřehlédnu. Na březích jsou ale krásné písčné pláže. Na jedné z nich, na 405. kilometru, pro dnešek končím.

Den 12.

Dnešní den nevypadá moc dobře. Od rána fouká silný vítr a zvedá vlny metr vysoké. Odrážím od břehu, ale proti větru se nedá vůbec jet. Chvilí zápasím s vlnami, ale rychle to vzdávám. Neu-razil jsem ani metr a opět přistávám na místě, kde jsem spal. Čekám na pláži, až se vítr utiší. Nikam se nedá jít, neboť z jedné strany je řeka, kterou si netrou-

pokračování na str. 8

Kolem světa na plachetnici

pokračování ze str.1

kácel stromy, svázal je na pilu, řezal. A sháněl lidi. Jeho filozofie byla geniálně jednoduchá: kdo chce plout, musí stavět. Ze zhruba tří stovek Magalhãesových následovníků zůstalo zdravé jádro dvanácti stavitelů. Po čtyřleté stavbě vypulilo lidí devět a po pěti-leté plavbě jsme se vrátili jen tři.

Drsná škola jachtingu

Vyplovali jsme 1. srpna 1999 z polského Štětína. Krom Krautschneidera jsme byli na moři zelenáči, v důsledku mořské nemoci doslova. Severní moře, kanál La Manche a Atlantik jsou dobrou školou jachtingu. Vypadá to jako děsná romantika, ale v praxi ji bylo třeba špendlíčkem hledat. Viktorka, jak jsme naši Victorii říkali, se často těžce probíjela proti větru, vlny zaplavovaly palubu, lodní přepážky skřípěly, voda šplouchala podpalubím. Moře není pro každého, ale jak říká Krautschneider: „Na moři je ten, kdo tam chce být“.

Cena svobody

Třikrát jsme přepřeli Atlantik, pracovali v USA, sehnali motor, vyměnili kapitána. Tichý oceán, Velikonoční ostrov, Pitcairn, Francouzská Polynesie... Nemá cenu popisovat všechna místa a ostrovy, kde jsme přistáli. Žijeme v době, kdy se lze dostat prakticky kamkoli si vzpomeneme. Nebo přesněji, na co seženeme peníze. A jak je seženeme. My to měli jednoduché. Když v lodní kase docházely peníze, stačilo zastavit v přístavu a vydělat je. Nebyli jsme bohatí, byli jsme svobodní. Nikomu jsme nemuseli za nic děkovat ani se klanět.

Posádka Victorie v Magalhaesově průlivu

Foto: Jindřich Kucejda

Palubní návštěvy

Naše Viktorka nebyla nijak rychlou plachetnicí, ale co jí scházelo na hbitosti, hravě doháněla pohostinností. V každém přístavu jsme byli centrem pozornosti. Mezi bílými laminátovými jachtami jsme působili jako přízrak z dob minulých, jako vlk mezi maltézáčky. Po nějaké době jsme dokonce ani z lodi nikam nechodili. Všichni chodili k nám. Nepoznávali jsme země ani tak skrz přírodu, města nebo muzea. Poznávali jsme je skrz jejich obyvatele. Bylo nám jedno, jestli hostíme žebráky v Kapském městě, guvernéra Velikonočního ostrova, chudé kapverdské rybáře, nejvyšší šajby chilského námořnictva, vanuatské domorodce nebo redaktorky místního plátku na

Svaté Heleně. Vítán byl každý, kdo přišel v dobrém.

Poklady na lodi i na ostrově

Celých pět let na moři jsem se těšil, až se budu nudit. Nestalo se. Stále bylo co dělat, stále se něco dělo. Oceán je divadlo života, které se nikdy neokouká. Jeho premiéru si nikdo nepamatuje a derniéru je doufejme v nedohlednu. Když bylo nejhuň, měli jsme s sebou příruční knihovnu – okolo půl tuny knih. Myslím, že můžu prozradit nejoblíbenější titul. Byla to Katyně Pavla Kohouta. Každá plachetnice hodná toho označení by měla na svých cestách zanechat alespoň jeden poklad, nejlépe na nějakém

opuštěném místě. To jsme udělali i my. Na úpatí hory na pustém, nenavštěvovaném a jen s obtížemi přístupném ostrově Ata v Tichém oceánu leží tajemný poklad Victorie. Každému můžu říct, kde ho najde. Leží na 22 stupni a 20 minutě jižní šířky a 176 stupni a 12 minutě západní délky.

Zhodnocení plavby

Do Štětína jsme se zpět z plavby kolem světa vrátili po 5 letech a 22 dnech. Upluli jsme 49 122 námořních mil. To je dvakrát kolem rovníku a ještě z Brna do Prahy (asi tak 50x). Plavba stála každého z nás spoustu sil, zdraví a ideálů. A přesto jsem si jistý, že by nikdo z nás neměnil. Já určitě ne. Na počátku tohoto příběhu byl jeden geniální nápad jednoho výjimečného člověka. Díky neskutečnému úsilí několika lidí se nápad stal skutečností. Nikdo z nás už nebude stejný, jako byl na začátku. Poznali jsme, že dobrodružství není místo, ani čas, ale způsob, jakým se děje. Někdy to nejlepší, co nás v životě čeká, potkáme za humny. Já už to vím, je na vás, abyste to vyzkoušeli. Nezapomeňte ale, že necestujeme proto, že musíme, ale že chceme. Nezbyvá tedy než popřát Viktorce, její posádce a všem, kdo se vydávají na moře, prastarým námořnickým pozdravem dobrý vítr do plachet a alespoň jednu stopu vody pod kýlem.

Ivan Orel

Recenzi na knihu o této plavbě „Idioti na plavbě kolem světa“ najdete níže na této stránce.

Zcela nový internetový obchod

- on-line stav zboží na skladech a to i v barvách a velikostech
- znáte již z **www.Outdoor-Outlet.cz**
- propojení skladu obchodu se skladem **Výstavy stanů**

již od 1. června!

Krakovská 18, Praha 1, 100 m od Václavského náměstí, tel.: 222 210 213, 775 211 739, www.Holan.cz

RECENZE

Vojtěch a Filip Hlásní: S Čezetou do města Tuaregů; 144 str., 229 Kč; www.hlasny.borec.cz

Jezdit na staré motorce po placaté libyjské poušti ve více než čtyřicetistupňových vedrech se jen tak někomu nepoštěstí. Bratrům Vojtěchu a Filipovi Hlásným se to podařilo. A jejich vyprávění, ze kterého sálá vyprahlost severoafrické krajiny, je příjemným čtením jak pro zasvěcené motorkáře, tak i pro laiky, kteří mají rádi dobrodružství. Kniha je totiž chytře rozdělená na část „čtivou“ a část „technickou“, kde jsou detailně popsány problémy s motorkami. A těch po cestě nebylo zrovna málo. Přestože má knížka k profesionálnímu cestopisu po jazykové i grafické stránce daleko, přináší řadu praktických a leckdy i překvapivých informací pro nezávislé cestovatele. Například se dozvíte, jaké problémy vás můžou potkat na libyjsko-egyptských hranicích, při vybírání peněz z bankomatu nebo při obyčejném nakupování. Že arabský dělník za opravu motorky odmítne skvělou konzervu vepřového lančmítu asi nikoho nepřekvapí, ale že se v Libyi, zemi s tvrdou diktaturou, lidé dívají na CNN a na každém kroku je internet, může být pro většinu turistů zarážející. Obdivuhodná je i schopnost improvizace obou cestovatelů a odvaha, s jakou se ve svých šestnácti a dvaceti třech letech vypravili do neznámého kontinentu na více než čtyřicetiletých strojích. Stejně odvážné je i vydání této knihy vlastním nákladem a její distribuce vlastními silami. A co se skrývá v tajemném městě Tuaregů? Další významná zkušenost pro natěšené cestovatele.

Anna Strejcová

Ivan Orel: Idioti na plavbě kolem světa, 320 str., 282 fotografií, 148 ilustrací, 299 Kč, www.idiotinaplavbekolemsveta.kvalitne.cz

Současní čeští dobrodruhově se snaží dohnat náš geograficky daný námořní handicap, a to i na vlastních plavidlech – plechových (Dandy, Polárka) či dřevěných (vor). Už jsou to téměř 4 roky, co se vrátili z plavby kolem světa členové posádky dřevěné repliky Magalhãesovy loď Victoria. Výjimečná nebyla jen plavba, ale výjimečná je i kniha, kterou jeden z „idiotů“ na základě svých 5letých zápisů vydal. Autor text svého původního deníku upravil tak, aby čtenáře nenudil opakujícími se událostmi na lodi. Na pomoc si vzal literaturu klasickou i odbornou, fotografie a své kresby. Kniha vzezřením připomíná kroniku – formát A4, zažloutlé listy na okrajích, doplněné kaligraficky velmi vydařenými kresbami mořských ryb a map navštívených míst. Dvousloupcový formát stránek dobře padne fotografiím vysokého plachtoví Viktorky a přitom čtenáři nabízí přehlednou četbu. Kromě klepání na čelo či nevěřicného kroucení hlavou se čtenář neubrání ani hlasitému smíchu. Autor je skutečně mistr slova a ze všedních historek dokáže vykouzlit úsměvné pasáže, které jsou dotaženy do dokonalosti stejně jako opakováním vygradované vtipy na lodi. Ty jako rovník oceán přetínají ponorkové stavy posádky, které jsou popisovány, jak neobjektivněji to snad od jednoho z členů posádky jde. Nevítravě podané dobře míněné rady a zkušenosti doplněné námořnickou terminologií mohou některé dobro-

druhy inspirovat k vlastní plavbě. Všechny suchozemce však kniha vrátí do dob velkých námořních objevů a ukáže kouzlo cesty kolem světa na vlastní pěst, která se tolik liší od té absolvované pomocí letadel.

Kateřina Sekyrková

Eva Palátová, Tomáš Paleček: ATA MUA – kolem světa za 800 dní; 300 str., 398 Kč; www.atamua.cz

Každá cesta má svůj slang, každá má své humorné pointy i stinné stránky – ponorky. Ať už je to vandr na 3 dny nebo cesta kolem světa. Jenže koho by napadlo psát si všechny ty vtipné souvislosti, co vás v daný okamžik napadnou? Autoři knihy svědomitě posílali emaily se svými příběhy ze světa známým a příbuzným. Texty s vtipnými nástavnými měly úspěch, a tak se rozhodli přiblížit svět a život na cestě jiným než šprťáckým pohledem i dalším lidem. Je to však především jejich svět a jejich pohled, který čtenáři mnohdy pěkně zamotá hlavu. Inu, i země se točí, tak to tak asi má být! Knihu provází fotografie, z nichž některé získaly cenu National Geographic. *Křest knihy spojený s promítáním z Nového Zélandu proběhne:*

- 15. 5. 08 – BRNO 18:30, MZLU, posluchárna Q01
- 20. 5. 08 – TŘEBÍČ 18:00, Městská knihovna
- 27. 5. 08 – ZNOJMO 17:00, Městská knihovna
- 28. 5. 08 – PRAHA 18:30, Klub cestovatelů Karavanseraj
- 18. 6. 08 – ROSICE 18:00, Městská knihovna

Kateřina Sekyrková

hledáme grafika

náplň práce:

- sazba Kalimery
- grafika webu
- zpracování inzerátů
- tvorba bannerů

redakce@kalimera.cz

www.KALIMERA.cz

IMPREGNACE OBLEČENÍ

TX. DIRECT (máčací, spray) impregnace pro všechny typy prodyšných materiálů (zátery a membrány). Vhodné pro výrobky značky Gore-Tex® a Sympatex®. **SOFTSHELL PROOF** (máčací, spray) impregnace měkkého materiálu typu „soft shell“. **DOWN PROOF** impregnace pro pérové oblečení a vybavení. **POLAR PROOF** impregnace pro Polartec, fleece, vlnu a tkaniny se syntetickou úpravou. **COTTON PROOF** impregnace pro bavlněné oblečení a vybavení

PRACÍ PROSTŘEDKY

LOFT TECH WASH prací prostředek pro veškeré nepromokavé a vodoodpudivé materiály (zátery a membrány). Vhodné pro výrobky značky Gore-Tex® a Sympatex®. **WOOL WASH** prací prostředek na vlněné funkční spodní prádlo a ponožky. **BASEWASH** prací prostředek na syntetické funkční spodní prádlo a ponožky. **TECH WASH GEL**, **WOOL WASH GEL** **BASEWASH GEL** cestovní gely v tubě na ruční praní.

NIKWAX CZ, s.r.o., Lomecká 1169, Praha 9, Újezd nad Lesy, tel., fax: 281 970 313, mob.: 602 323 676, e-mail: nikwax@nikwax.cz, www.nikwax.cz, www.nikwax.com

Dvouměsíčník **KALIMERA** – průvodce světem cestování a vybavení; **Šéfredaktorka:** Kateřina Sekyrková; **Zástupkyně šéfredaktorky:** Anna Strejcová; **Korektury, web:** Michaela Záleská, **Kontakt:** Krakovská 18, Praha 1, 110 00; tel.: 602 308 878; e-mail: redakce@kalimera.cz; **Distribuce:** zdarma po vysokých školách a kolejších celé ČR, na vybraných středních školách; v krajských knihovnách a vybraných sportovních prodejnách; **Stálá distribuční místa:** PRAHA – HOLAN SPORT (archiv starších čísel), Krakovská 18, Praha 1; BRNO – CK KUDRNA, Vobchůdky v podchodu pod nádražím; OLOMOUČ – knižkupectví Pavel Dobrovský – BETA, Edelmannův palác, Horní nám. 5; PARDUBICE – CK POZNÁNÍ, tř. 17. listopadu 229; OSTRAVA – antikvariát FIDUCIA, Mlýnská 2; Čajovna Šambala, Ostrčilova 11, Moravská Ostrava; VALAŠSKÉ MEZÍŘÍČÍ – alternativní centrum Vivěta, Křížkovského 111; **Náklad:** 30 000 ks; **Inzerce:** inzerce@kalimera.cz; **Uzávěrka příštího čísla:** 10. září 2008; **Grafické zpracování:** Grafické studio GAO; **Tisk:** VH Print; **Registrace:** MK ČR E 13883; ISSN 1214-0775; **Internetová verze:** www.kalimera.cz